

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษา
ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

วรพรต กุหะมณี

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาและการช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.ทักษญา สง่าโยธิน อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ที่ถ่ายทอดความรู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาการศึกษาวิจัย และเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สุกสิทธิ์ เลิศบัวสิน ดร.สาธิต ปิติวรา คณะกรรมการสอบ
เค้าโครงงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 38 และเพื่อน ๆ หลักสูตรบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 38 ที่คอยให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ให้วิชาความรู้เพิ่มพูน
แก่ข้าพเจ้าทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน พัฒนาบริษัท และพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวิชัย คุณแม่สมใจ คุณหะมณี และพี่ ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ
และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี ครอบครัว
คณาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

วรพต คุณหะมณี

57710023: สาขาวิชา: บริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร; บธ.ม. (บริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร)

คำสำคัญ: การบริหารการจัดการชุมชน/ การพัฒนาอย่างยั่งยืน/ เศรษฐกิจพอเพียง

วรพต คุหะมณี: ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษาตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี (A RELATIONSHIP BETWEEN PUBLIC ADMINISTRATION FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND THE APPLICATION OF SUFFICIENT ECONOMY OF PEOPLE IN BO-THONG SUBDISTRICT, BO-THONG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ทักษณา สง่าโยธิน, Ph.D., 96 หน้า. ปี พ.ศ. 2559

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งทำการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน 5 ท่าน และเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยเก็บแบบสอบถามกับประชาชนในตำบลบ่อทอง โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 362 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดในเรื่องการกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical ackage for the social sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการบริหารจัดการชุมชนโดยรวมอยู่ระดับมาก ส่วนการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยรวมอยู่ระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมมติฐานที่ 1) การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนสมมติฐานที่ 2) การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวันของประชาชน โดยผลการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชนตำบลบ่อทอง 5 ท่าน ซึ่งได้แก่ คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบ่อทอง จำนวน 3 ท่าน และผู้นำชุมชนตำบลบ่อทอง จำนวน 2 ท่าน ผู้นำชุมชนตำบลบ่อทอง ทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ

57710023 : MAJOR: BUSINESS ADMINISTRATION FOR EXECUTIVES; MBA
(BUSINESS ADMINISTRATION FOR EXECUTIVES)

KEYWORDS: PUBLIC ADMINISTRATION/ SUSTAINABLE DEVELOPMENT/
SUFFICIENT ECONOMY

WORAPOT KUHAMANEE: A RELATIONSHIP BETWEEN PUBLIC
ADMINISTRATION FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND THE APPLICATION OF
SUFFICIENT ECONOMY OF PEOPLE IN BO-THONG SUBDISTRICT, BO-THONG DISTRICT,
CHONBURI PROVINCE. THESIS ADVISOR: TAKSAYA SANGAYOTHIN, Ph.D., 96 P. 2016.

The present study aims to examine the relationship between public administration for sustainable development and the application of sufficient economy of people in Bo-Thong Subdistrict, Bo-Thong District, Chonburi Province. It is a mixed-method research. A qualitative data derived from interviewing 5 leaders in the community. The quantitative data were from a questionnaire distributed to people in Bo-thong Subdistrict. There were 362 copies of questionnaire (100 % of all copies). A statistic method was used to collect and analyze data. SPSS program was utilized to find frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings suggested that sustainable development and public administration were rated in the high level. The application sufficient economy was in the high level. The hypothesis testing showed that hypothesis 1, i.e. the relationship between sustainable development and application of sufficient economy in daily life of people, revealed that there was a relationship between these two factors. The findings from hypothesis 2 suggested that there was a relationship between public administration and application of sufficient economy in daily life of people. The findings from interviews of 5 leaders in the community, i.e. 3 administrators of Bo-thong municipality and 2 leaders of Bo-thong Subdistrict. All of them viewed that there was relationship between sustainable development with application of sufficient economy in daily life and between public administration and application of sufficient economy in daily life. It was consistent with the quantitative data.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามในการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวทางการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.....	8
แนวคิดการพัฒนอย่งยั่งยืน.....	15
แนวคิดการบริหารจัดการชุมชน.....	17
ข้อมูลทั่วไปของตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	27
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	28
เครื่องมือในงานวิจัย.....	29
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล.....	31
4 ผลการศึกษา.....	33
ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	33
ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
การอภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	79
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลที่ศึกษา..	34
4-2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวม และรายด้าน.....	36
4-3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความเข้มแข็ง.....	37
4-4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความร่วมมือ.....	38
4-5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความ เท่าเทียม.....	39
4-6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความมั่นคงปลอดภัย.....	40
4-7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความยั่งยืน.....	41
4-8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน โดยรวม และรายด้าน.....	42
4-9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน ด้านการวางแผนงาน.....	42
4-10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน ด้านการจัดองค์กร.....	43
4-11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน ด้านการสั่งการ.....	44
4-12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน ด้านการควบคุม.....	45
4-13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยรวมและรายด้าน.....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณ.....	47
4-15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผล.....	48
4-16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี.....	49
4-17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขความรู้.....	50
4-18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรม.....	51
4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชน โดยรวมกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	52
4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	52
4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์การกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	53
4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	54
4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	54
4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	55
4-25 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็งกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	56
4-26 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความร่วมมือกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-27 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความเท่าเทียมกับการประยุกต์ใช้ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	57
4-28 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความมั่นคงปลอดภัยกับการ ประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	58
4-29 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน.....	58
4-30 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์.....	59

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	5
1-2 กรอบดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและได้พระราชทานความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงว่า “เป็นปรัชญาซึ่งถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์” ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินงานทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคมสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี” ทรงให้ความสำคัญการพัฒนาที่สมดุลมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐานให้มีความเข้มแข็งในด้านความพออยู่พอกินการพัฒนาสุขภาพอนามัยการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมและการพึ่งพาตนเองได้ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่จะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าในระดับที่สูงขึ้นไปนอกจากนั้นปรัชญายังให้หลักการพัฒนาที่เน้นองค์รวมโดยมุ่งความสุขของบุคคลทั้งด้านวัตถุสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมโดยไม่ปฏิเสธกระแสโลกาภิวัตน์แต่ชี้ให้มีความรู้เท่าทันผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก โดยอาศัยความรอบรู้รอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนผนวกด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตมีสติปัญญาและความพร้อมที่จะรับความผันผวนของการเปลี่ยนแปลง (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2542)

ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 (2555-2560) ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชนระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผน ฯ

อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาคเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปโดยวางยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์คือ 1) ยุทธศาสตร์สร้างความเป็นธรรมในสังคม 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน 4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมและ 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีมติในการพัฒนานั้น ได้ให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่พอประมาณมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเพื่อความยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

การพัฒนาชุมชนเป็นรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการในชุมชนให้เกิดการเรียนรู้เกิดการสร้างคุณค่าใหม่สะท้อนออกมาเป็นพลังของการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาจากคนในชุมชนที่ร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาแก้ไขปัญหาเป็นการสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำแผนพัฒนาชุมชนอย่างมีส่วนร่วมโดยนำปัญหาวิเคราะห์กำหนดกิจกรรม และดำเนินงานตามความสามารถของชุมชน โดยพึ่งพาทรัพยากรที่มีอยู่ เป็นหลักภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมจึงต้องมุ่งเสริมสร้างความสามารถในการจัดการปัญหาของชุมชน โดยชุมชนและเพื่อชุมชนใช้ทุนทางสังคมทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นศักยภาพของชุมชนมาสร้างกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของชุมชนร่วมกันโดยการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาซึ่งจะนำไปสู่การสร้างชุมชนที่เข้มแข็งเป็นรากแก้วของการแก้ไขปัญหาเป็น โอกาสในการแสดงศักยภาพ โดยกระบวนการทำงานภายใต้หลักการวิธีการพัฒนาชุมชนและเป็นการปลูกกระแสชุมชนให้มีความตื่นตัวที่จะพัฒนาตนเอง (นิศรา จันทร์เจริญสุข, 2553)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณี ศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลจากการวิจัยมาใช้ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความ “อยู่เย็นเป็นสุข” ของประชาชนในชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

คำถามในการวิจัย

1. การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างไร?
2. การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างไร?

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
2. การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methods research) คือการใช้เทคนิควิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี อายุ 18-60 ปี จำนวน 3,894 คน (สำนักงานเทศบาลตำบลบ่อทอง, 2558) และกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป

ของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 362 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสัมภาษณ์เป็นผู้นำชุมชน ได้แก่ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบ่อทอง รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน รวม 5 ท่าน และประชาชนทั่วไป 5 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

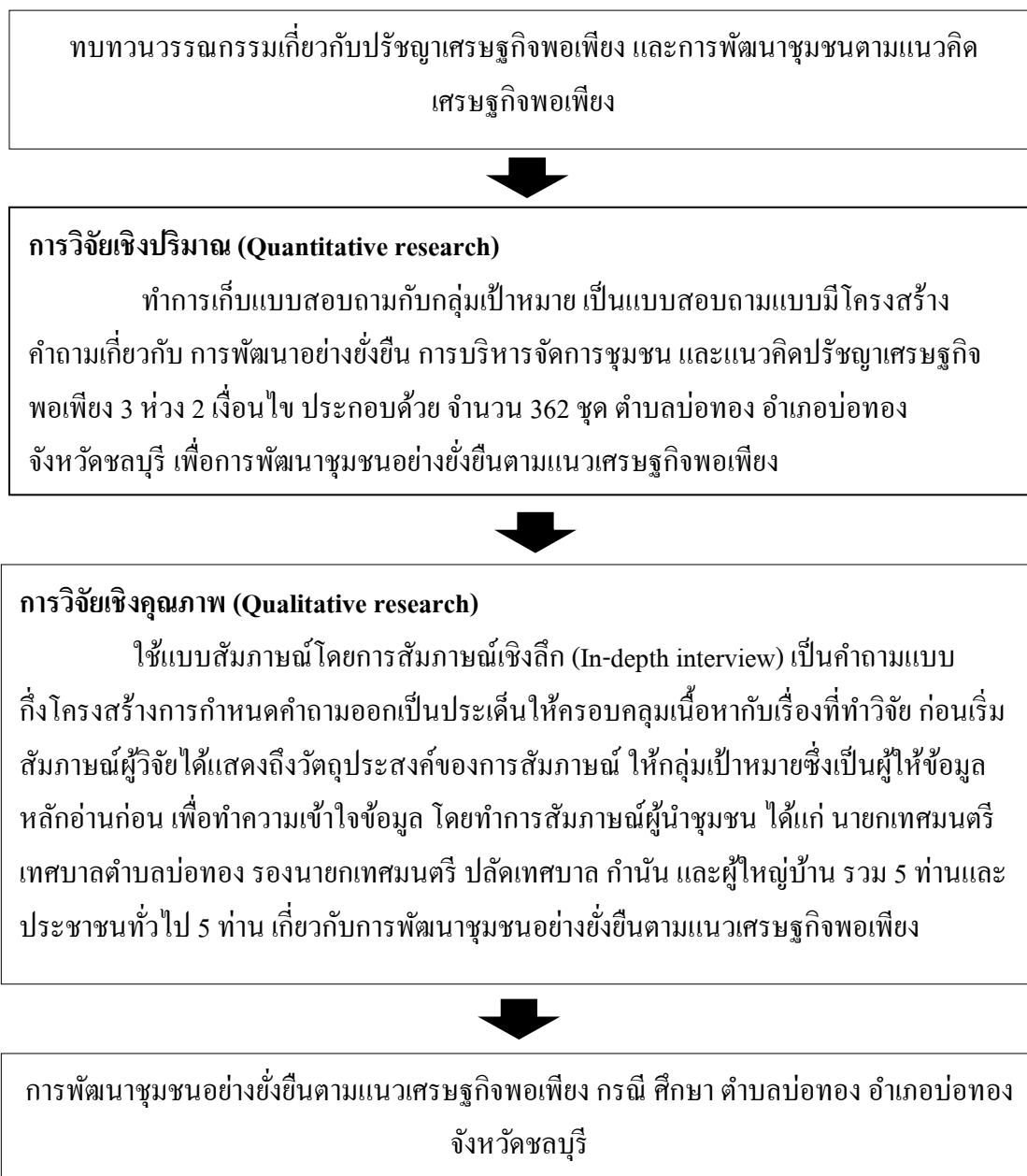
ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2559 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2559

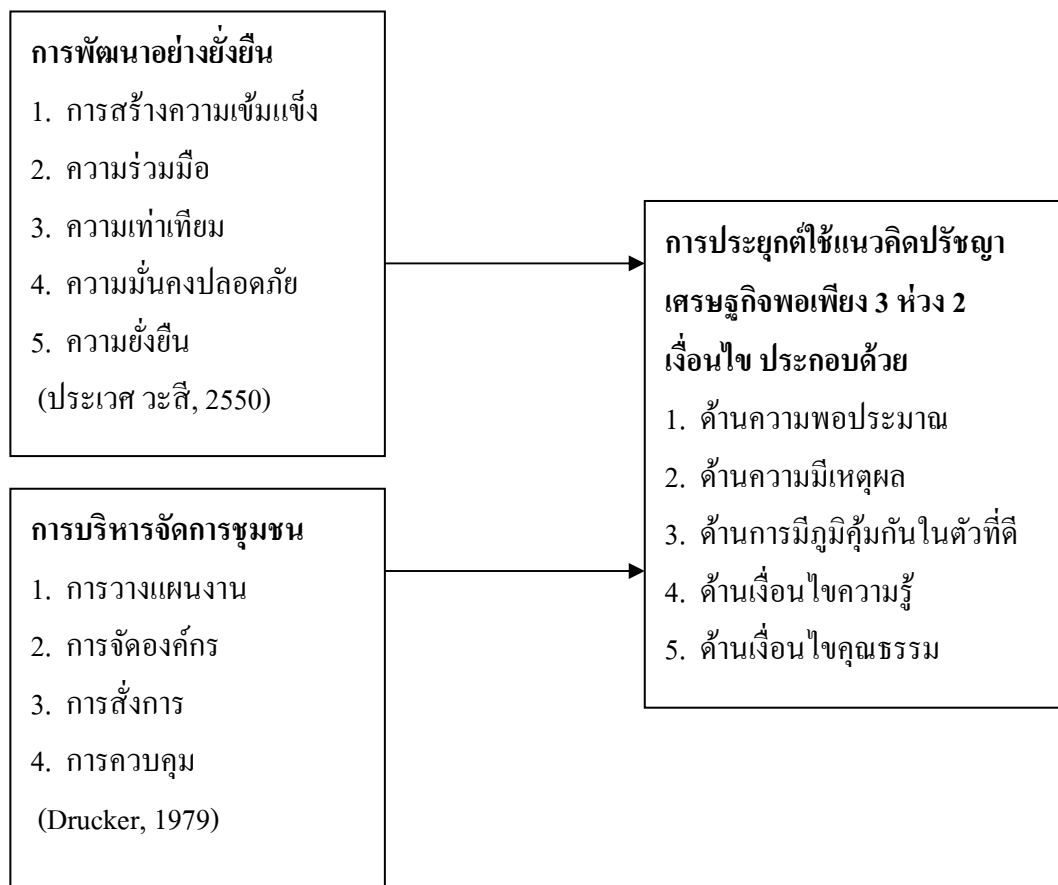
กรอบแนวทางการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1-2 กรอบดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อเสนอแนะและแนวในการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
2. นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่เพื่อประกอบในการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ให้กับองค์กรต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่สนใจ

นิยามศัพท์

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสแนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดหวังจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัว

เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและการประกอบการงาน

เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง การยึดถือคุณธรรมต่าง ๆ อาทิ ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความเพียร การมุ่งประโยชน์ส่วนรวมและการแบ่งปัน

การพัฒนาชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการที่มุ่งสู่การปรับปรุงสถานการณ์ด้านสังคม เศรษฐกิจวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมของตัวชุมชนเอง

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ทำให้ผู้คนในอนาคตเกิดปัญหาในการตอบสนองความต้องการของตนเอง

การบริหารจัดการชุมชน หมายถึง การดำเนินการให้เกิดการจัดการกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนที่ตั้งไว้โดยอาศัยกลุ่มคณะทำงาน หรือเป็นการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนรวมถึงองค์กรและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ของประชาชน กรณี ศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
2. แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน
3. แนวคิดการบริหารจัดการชุมชน
4. ข้อมูลทั่วไปของตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหาร ประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุค โลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมี ระบบคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำ วิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกัน จะต้อง เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจ ในทุกระดับให้มีสำนึก ในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียรพยายามมีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจาก โลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร, 2554, หน้า 15)

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมี ระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้ง ภายนอก และภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งใน

การนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้อง เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจ ในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อม ต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาทโดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตน

ในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้น จากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตน

ได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนียาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กัน ดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป

โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น

จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ

และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

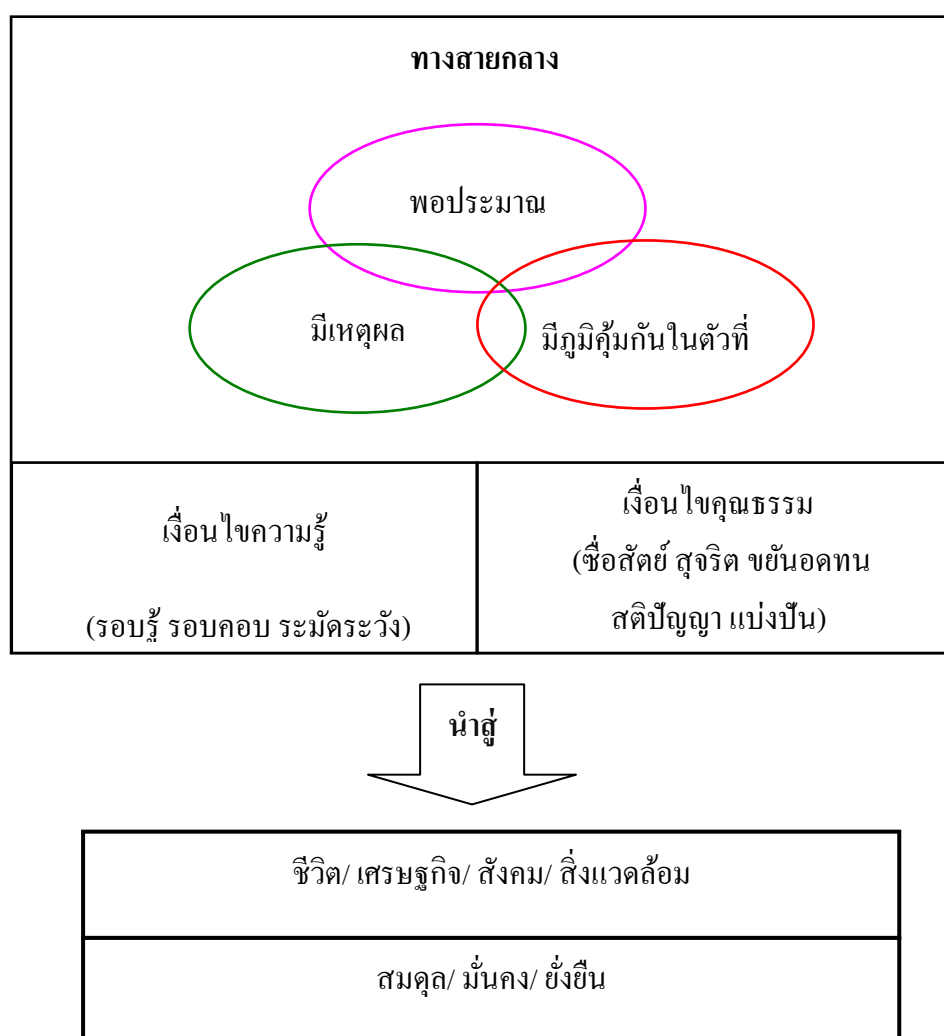
4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น

ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5. แนวทางปฏิบัติ/ ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

ภาพที่ 2-1 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ

เศรษฐกิจพอเพียงและแนวปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางการพัฒนาที่นำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองในระดับต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอนลดความเสี่ยงเกี่ยวกับความผันแปรของธรรมชาติ อาศัยความพอประมาณและความมีเหตุผล สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี มีความรู้ ความเพียร และความอดทน สติ และปัญญา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความสามัคคี

เศรษฐกิจพอเพียงมีความหมายกว้างกว่าทฤษฎีใหม่โดยที่เศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวคิดที่ชี้บอกหลักการ และแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ ในขณะที่แนวพระราชดำริเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นขั้นตอน เป็นตัวอย่างการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเฉพาะในพื้นที่ที่เหมาะสม

เศรษฐกิจพอเพียง มี 2 รูปแบบ คือ

เศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน สามารถพึ่งตนเองได้ โดยไม่โลภมาก และไม่เบียดเบียนคนอื่น

เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า คือ การแลกเปลี่ยนร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อให้มีส่วนร่วมได้รับประโยชน์ และนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมให้เจริญอย่างยั่งยืน

เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นตัวอย่างที่เป็นรูปแบบของการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจด้านการเกษตร แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1 เป็นการทำการเกษตรที่มีระบบการผลิตที่สามารถเลี้ยงตนเองในระดับที่ประหยัด และสามารถช่วยเหลือตนเองได้โดยเริ่มจากการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นพื้นที่สระน้ำเพื่อเก็บกักน้ำฝนไว้ใช้ในไร่นาเพื่อปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ส่วนที่ 2 เป็นพื้นที่ปลูกข้าวเพื่อใช้สำหรับการบริโภคในครัวเรือนให้เพียงพอตลอดปี ส่วนที่ 3 เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ และอื่น ๆ เพื่อเป็นอาหารและยาสำหรับบริโภคในครัวเรือน เหลือจึงจำหน่ายเป็นรายได้ ส่วนที่ 4 เป็นพื้นที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ ถนนหนทาง และโรงเรียน

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 2 เป็นการรวมพลังของเกษตรกรในรูปกลุ่มหรือสหกรณ์ร่วมกัน ดำเนินการในการผลิต การตลาด การเป็นอยู่ สุวีถีการ การศึกษา สังคม และศาสนา โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3 เป็นการประสานเพื่อจัดหาทุนและแหล่งเงินมาช่วยในการลงทุน และพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยได้รับประโยชน์ร่วมกัน

ดังนั้น การที่จะเลือกใช้ทฤษฎีใหม่ทั้งทฤษฎีใหม่ขั้นต้น และทฤษฎีใหม่ขั้นก้าวหน้า ในการส่งเสริมเกษตรกรให้เป็นรูปธรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กับเกษตรกรแต่ละกลุ่มหรือแต่ละชุมชน จะต้องมีความเข้าใจและยึดหลักการในการบริหารจัดการ ที่ดิน และน้ำเพื่อการเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ

เศรษฐกิจพอเพียงและแนวปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางการพัฒนาที่นำไปสู่ ความสามารถในการพึ่งตนเองในระดับต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ลดความเสี่ยงเกี่ยวกับ ความ ผันแปรของธรรมชาติ อาศัยความพอประมาณและความมีเหตุผล สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี มีความรู้ ความเพียร และความอดทน สติ และปัญญา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความสามัคคี

เศรษฐกิจพอเพียงมีความหมายกว้างกว่าทฤษฎีใหม่ โดยที่เศรษฐกิจพอเพียง เป็นกรอบแนวคิดที่ชี้บอกหลักการ และแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ ในขณะที่แนวพระราชดำริ เกี่ยวกับทฤษฎีใหม่หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นขั้นตอน เป็นตัวอย่างการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเฉพาะในพื้นที่ที่เหมาะสม

เศรษฐกิจพอเพียง มี 2 รูปแบบ คือ

เศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน สามารถพึ่งตนเองได้ โดยไม่โลภมาก และไม่เบียดเบียนคนอื่น

เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า คือ การแลกเปลี่ยนร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อทำให้ ส่วนร่วมได้รับประโยชน์ และนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมให้เจริญอย่างยั่งยืน

เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นตัวอย่างที่เป็นรูปแบบของการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจด้านการเกษตร แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1 เป็นการทำการเกษตรที่มีระบบการผลิตที่สามารถเลี้ยงตนเองในระดับ ที่ประหยัด และสามารถช่วยเหลือตนเองได้โดยเริ่มจากการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นพื้นที่สระน้ำเพื่อเก็บกักน้ำฝนไว้ใช้ใน ไร่นาเพื่อปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ส่วนที่ 2 เป็นพื้นที่ปลูก ข้าว เพื่อใช้สำหรับการบริโภคในครัวเรือนให้เพียงพอตลอดปี ส่วนที่ 3 เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล ไม้ยืน ต้น พืชไร่ และอื่น ๆ เพื่อเป็นอาหารและยาสำหรับบริโภคในครัวเรือน เหลือจึงจำหน่ายเป็นรายได้ ส่วนที่ 4 เป็นพื้นที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ ถนนหนทาง และ โรงเรียน

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 2 เป็นการรวมพลังของเกษตรกรในรูปกลุ่มหรือสหกรณ์ร่วมกัน ดำเนินการในการผลิต การตลาด การเป็นอยู่ สวัสดิการ การศึกษา สังคม และศาสนา โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน

ทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3 เป็นการประสานเพื่อจัดหาทุนและแหล่งเงินมาช่วยในการลงทุน และพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยได้รับประโยชน์ร่วมกัน

ดังนั้น การที่จะเลือกใช้ทฤษฎีใหม่ทั้งทฤษฎีใหม่ขั้นต้น และทฤษฎีใหม่ขั้นก้าวหน้า ในการส่งเสริมเกษตรกรให้เป็นรูปธรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม กับเกษตรกรแต่ละกลุ่มหรือแต่ละชุมชน จะต้องมีความเข้าใจและยึดหลักการในการบริหารจัดการ ที่ดิน และน้ำเพื่อการเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เปรียบเทียบเศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีใหม่

ความพอเพียงในระดับบุคคลและครอบครัว โดยเฉพาะเกษตรกร เป็นเศรษฐกิจพอเพียง แบบพื้นฐาน เทียบได้กับทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1

ความพอเพียงในระดับชุมชนและระดับองค์กร เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ซึ่งครอบคลุมทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 2

ความพอเพียงในระดับประเทศ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ซึ่งครอบคลุมทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 3

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง

1. พิจารณาจากความสามารถในการพึ่งตนเองเป็นหลัก ที่เน้นความสมดุลทั้ง 3 คุณลักษณะ คือ พอประมาณ มีเหตุมีผล และมีภูมิคุ้มกัน มาประกอบการตัดสินใจ ในเรื่องต่าง ๆ เป็นขั้นเป็นตอน รอบคอบ ระมัดระวัง พิจารณาถึงความพอดี พอเหมาะ พอควร และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ที่มีองค์ประกอบครอบคลุมทั้ง 5 ประการ คือ

1.1 ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง ฝึกตนเองได้ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประณีประนอม และนึกถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

1.2 ด้านสังคม มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ ครอบครัวและชุมชน รู้จักฝึกฝนกำลัง มีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากรากฐานที่มั่นคงแข็งแรง

1.3 ด้านเศรษฐกิจ ดำรงชีวิตอยู่อย่างพอดี พอมี พอกิน สมควรตามอัตภาพ และฐานะ ของตนประกอบอาชีพสุจริต (สัมมาอาชีพะ) ด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน ใช้ชีวิตเรียบง่าย โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น มีรายได้สมดุลกับรายจ่าย รู้จักการใช้จ่ายของตนเอง และครอบครัวอย่างมีเหตุผลเท่าที่จำเป็น ประหยัด รู้จักการเก็บออมเงินและแบ่งปันผู้อื่น

1.4 ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และภูมินิเวศ พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาด และรอบคอบ สามารถเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความยั่งยืนสูงสุด

2. พิจารณาความรู้คู่คุณธรรม มีการศึกษาเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (ทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง) ในวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ใช้สติปัญญา

ในการตัดสินใจต่าง ๆ อย่างรอบรู้ รอบคอบ และมีเหตุผลที่จะนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นมาปรับใช้
อย่างมีขั้นตอนและระมัดระวังในการปฏิบัติ มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต
มีความเพียรความอดทน และใช้สติปัญญาอย่างชาญฉลาดในการดำเนินชีวิตในทางสายกลาง

วิธีการพัฒนาชีวิตโดยเศรษฐกิจพอเพียง

คนแต่ละคนมีชีวิตแตกต่างกันไปตามแบบแผนของสังคมที่สลับซับซ้อนเปลี่ยนแปลง
และพัฒนาตลอดเวลาแต่ทุกคนก็ยังมีความต้องการที่ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะ
คนไทยที่อยู่ในประเทศไทยนั้น ยังมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ทรงชี้แนะและมอบแนวทาง
ในการดำรงชีวิตในทางสายกลางที่สมดุลคือมีความพอประมาณมีเหตุมีผลมีภูมิคุ้มกันภายใต้
เงื่อนไขของความรู้และคุณธรรม ที่เรียกว่า เศรษฐกิจพอเพียง ชีวิตความเป็นอยู่ของคนเกี่ยวข้องกับ
ทั้งเศรษฐกิจ สังคมการเมืองการปกครองและอื่น ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจซึ่งเป็นความจำเป็น
พื้นฐานที่แต่ละคนมีระดับความต้องการไม่เท่ากันเพราะแต่ละคนย่อมมีโอกาสของการพัฒนาการ
ที่แตกต่างออกไป เช่น ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ การสร้างรายได้ การใช้ประโยชน์
จากทรัพยากร เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันด้านสังคมเริ่มต้นจากการดำรงชีวิตจะมองถึงความสามารถ
ในการพึ่งตนเอง ความร่วมมือของคนในครอบครัวและคนรอบข้าง สมาชิกในสังคมยอมรับ
มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาชีวิตควรดำเนินการ ดังนี้

1. ค้นหาความต้องการของตนเองให้พบว่า มีความต้องการอะไร มีเป้าหมาย

ในการดำเนินชีวิตอย่างไร เช่น ต้องการมีชีวิตที่มีอนาคตก้าวหน้า มีความเป็นอิสระ มีเวลาเพื่อ
ครอบครัวและสังคม มีทรัพย์สินเพียงพอ มีความสุข หลุดพ้นจากความยากลำบาก

2. วิเคราะห์ข้อมูลของตนเองและครอบครัว ซึ่งจะช่วยให้รู้สถานภาพ ฐานะสาเหตุของปัญหา
รู้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรู้ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยี
และ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

2.1 ศักยภาพของตนเอง เช่น ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ (ทักษะ) ชื่อเสียง
ประสบการณ์ ความมั่นคง ความก้าวหน้า สภาพทางการเงิน การสร้างรายได้การใช้จ่าย การออม
คุณธรรมและศีลธรรม

2.2 ศักยภาพของครอบครัว เช่น วิธีการดำรงชีวิต ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว
ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี คุณภาพชีวิตของคนในครอบครัว ฐานะทางสังคม
ฐานะทางการเงิน ที่เป็นทรัพย์สินและหนี้สินของครัวเรือน รายได้ รายจ่าย ของครัวเรือน

3. วางแผนการดำเนินชีวิต

3.1 พัฒนาตนเอง ให้มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง (ใฝ่เรียนรู้) สร้างวินัยกับตนเอง โดยเฉพาะ
วินัยทางการเงิน

3.2 สร้างนิสัยที่มีความคิดก้าวหน้ามุ่งมั่นในเป้าหมายชีวิต หมั่นพิจารณาความคิด ตัดสินใจแก้ปัญหา เป็นระบบโดยใช้ความรู้ (ที่รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง สังคม และครอบครัว

3.3 หมั่นบริหารจัดการใจให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต รักษาดี เสียสละ สามัคคี เทียงธรรม ศีลธรรม

3.4 ควบคุมจิตใจให้ตนเอง ประพฤติในสิ่งที่ดีงาม สร้างสรรค์ ความเจริญรุ่งเรือง

3.5 พัฒนาจิตใจ ให้ลด ละ เลิก อบายมุข กิเลส ตัณหา ความโกรธ ความหลง

3.6 เสริมสร้างและฟื้นฟูความรู้และคุณธรรมของตนเองและครอบครัว เช่น เข้ารับการฝึกอบรม ฝึกทักษะ ในวิชาการต่าง ๆ หรือวิชาชีพ หมั่นตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง อย่างสม่ำเสมอ

3.7 ปรับทัศนคติในเชิงบวก และมีความเป็นไปได้

4. จดบันทึกและทำบัญชีรับ-จ่าย

5. สรุปผลการพัฒนาตนเองและครอบครัว โดยพิจารณาจาก

5.1 ร่างกายมีสุขภาพ สมบูรณ์ แข็งแรง

5.2 อารมณ์ต้องไม่เครียด มีเหตุมีผล มีความเชื่อมั่น มีระบบคิดเป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอน มีแรงจูงใจ กล้าคิดกล้าทำ ไม่ท้อถอย หรือหมดกำลังใจ เมื่อประสบปัญหาในชีวิต

5.3 สิ่งเหล่านี้ได้ลด ละ เลิก ได้แก่ รถป้ายแดง เงินพลาสติก โทรศัพท์มือถือ สถานเริงรมย์ เหล้า บุหรี่ การพนัน

แนวคิดการพัฒนาย่างยั่งยืน

การพัฒนาย่างยั่งยืน (Sustainable development) หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนอง ความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ทำให้ผู้คนในอนาคตเกิดปัญหาในการตอบสนองความต้องการ ของตนเอง (ประเวศ วะสี, 2550)

การพัฒนาย่างยั่งยืนรวมความถึง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน โครงการพัฒนาใด ๆ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้านนี้ การพัฒนายั่งยืนเป็นมากกว่าเพียงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดี ทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยไม่ทำลายล้างอย่างที่ผ่านมาและทำกันอยู่หลายแห่ง ให้อยู่ร่วมกัน เป็นชุมชนอยู่ดีกินดีและอยู่เย็นเป็นสุข “การพัฒนาย่างยั่งยืน” เป็นคำที่ถูกใช้คู่ไปกับคำว่า

“ธรรมาภิบาล” (Good governance) ถือเป็นสองคำที่สัมพันธ์กันอย่างไม่แยกจากกันมิได้ โดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เห็นว่าการพัฒนาจะยั่งยืนได้ถ้าหากมีธรรมาภิบาล ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนามนุษย์ (Human development) หมายถึงการเปิดทางเลือกมากมายผู้คนในสังคม หมายถึงการให้ถือเอาผู้ชายผู้หญิง โดยเฉพาะคนจนและคนที่อยู่ในภาวะยากลำบากเสี่ยงอันตรายเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนา

การเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ได้เป็นหลักประกันการพัฒนายั่งยืนและไม่ได้ขจัดปัญหาความยากจนให้หมดไปเช่น บางประเทศมีรายได้ให้ประชากรต่อหัวสูงกลับอยู่ในระดับต่ำของการพัฒนามนุษย์ มีปัญหาความเหลื่อมล้ำแตกต่างระหว่างประเทศร่ำรวยและประเทศยากจนระหว่างคนรวย กับคนจนในประเทศเดียวกัน ช่องว่างที่ถ่างออกไปเรื่อย ๆ การพัฒนามนุษย์ มีอยู่ 5 ลักษณะ คือ

1. การสร้างความเข้มแข็ง (Empowerment) คือการเพิ่มขีดความสามารถในการเลือกทางและทางเลือกให้ผู้คนได้เป็นอิสระจากความหวาดกลัวจากสิ่งที่พวกเขาขาดแคลน และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิต

2. ความร่วมมือ (Co-operation) ผู้คนสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

3. ความเท่าเทียม (Equity) คนมีโอกาเข้าถึงทรัพยากรการศึกษาการดูแลสุขภาพ การจัดการชีวิต ทรัพยากร ชุมชนของตนเอง

4. ความยั่งยืน (Sustainability) การพัฒนาวันนี้ไม่ทำลายทรัพยากรและโอกาสของคนรุ่นต่อไปแต่สร้างหลักประกันให้คนในอนาคตเป็นอิสระจากความยากจนและได้ใช้ความสามารถขั้นพื้นฐานของตัวเอง

5. ความมั่นคงปลอดภัยอันตราย (Security) ในชีวิตทรัพย์สินการคุกคามจากโรค และภัยอันตราย

การพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ การพัฒนาที่สนองตอบความต้องการของชนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่กระทบกระเทือนชนรุ่นต่อไปในการที่จะสนองตอบความต้องการของตนเอง ซึ่งหมายถึงขีดจำกัดของสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความยุติธรรมในสังคมระหว่างชนรุ่นเดียวกันกับชนรุ่นต่อไป เมื่อนำแนวความคิดนี้มาพิจารณาเรื่องชุมชนเมือง จึงมีการกำหนดแนวทางของการตั้งถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน (Sustainable human settlements) เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาค่าเสื่อมโทรมของเมืองและสิ่งแวดล้อม (Agenda 21 for sustainable development) การพัฒนาที่อยู่อาศัยแบบยั่งยืน (Sustainable housing) มีหลักการโดยสังเขป ดังนี้

1. มิติทางการก่อสร้าง (Construction perspective)
 - 1.1 ทนทาน (Lifespan)
 - 1.2 ปรับเปลี่ยนได้ (Adaptability)
2. มิติทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and economic perspective)
 - 2.1 ค่าใช้จ่ายพอเหมาะ (Affordability) ทั้งสำหรับที่พักอาศัยโดยตรง (Direct costs) และสำหรับค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect costs) อาทิ ค่าเดินทาง โดยไม่ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายที่จำเป็นสำหรับปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ
 - 2.2 มีสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งสุขภาพกายและจิตใจ
 - 2.3 มีสภาพแวดล้อมที่ดีในเชิงจิตศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปลี่ยนจากที่อยู่อาศัย (A place to live) ให้เป็นบ้าน (home) และสร้างโครงข่ายทางสังคมที่เข้มแข็ง
3. มิติทางสิ่งแวดล้อม (Eco-efficiency perspective)
 - 3.1 ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (Rational and efficient use) ประกอบด้วย พลังงาน (Energy) วัสดุ (Construction) และพื้นที่ Space
 - 3.2 ลดละความสบายและการบริโภค
 - 3.3 การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
 - 3.4 การรักษาและส่งเสริมต้นทุนทางสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น
 - 3.5 การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี
 - 3.6 สภาพที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้อยู่อาศัย
 - 3.7 โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 - 3.8 การมีส่วนร่วมในการดูแล บริหาร จัดการชุมชนอย่างกว้างขวาง
 - 3.9 พึ่งพาตนเองได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์
 - 3.10 บูรณาการรักษาสภาพแวดล้อมเข้ากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

แนวคิดการบริหารจัดการชุมชน

การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จ โดยคนอื่น ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชน เป็นแนวคิดที่ผสมผสานระหว่างเรื่องการบริหารจัดการ (Management) ที่ใช้ในองค์กรต่าง ๆ ทั้งทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ การศึกษา ฯลฯ และแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชน ดังนั้น เมื่อมีการอยู่ร่วมกันของสมาชิกจำนวนมากในชุมชน จำเป็นต้องมีกฎระเบียบเพื่อจัดการชุมชนให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมตามบริบท และเงื่อนไขของแต่ละชุมชน สมาชิกของชุมชนย่อมมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียกับการบริหารงานหรือกิจกรรมทุกอย่าง

ของชุมชนที่จัดขึ้น การบริหารจัดการชุมชนที่ดำเนินไปอย่างเหมาะสมจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนา แก้ไขปัญหา และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน (อินสอน บัวเขียว, 2546, หน้า 45)

ในการบริหารจัดการชุมชนดังกล่าวนอกจากจะช่วยให้ดำเนินกิจกรรมชุมชนไปในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของชุมชนแล้ว ยังเป็นหารธำรงรักษาองค์ประกอบของชุมชนให้คงอยู่อีกด้วย องค์ประกอบของชุมชนมีอยู่ 5 ประการ ดังนี้ (อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ, 2548, หน้า 14)

1. ด้านศักยภาพ ได้แก่ พื้นที่ สาธารณสมบัติซึ่งเป็นสิ่งที่สมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกัน ใช้ร่วมกัน และต้องช่วยกันบริหารจัดการให้คงอยู่
2. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การปกป้องผลประโยชน์ร่วมกัน
3. ด้านการเมือง ได้แก่ การจัดระบบการปกครองตนเองภายในกลุ่ม รวมถึงการจัดการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งภายในกลุ่ม
4. ด้านสังคม ได้แก่ การยึดถือคุณค่า ขนบธรรมเนียม ประเพณีร่วมกันและการมีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน

5. ด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ประวัติการตั้งถิ่นฐานและเชื้อชาติ

จากนิยามความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการหนึ่ง que แสดงถึงสัมพันธภาพและกิจกรรมภายในองค์กร หรือเป็นเครื่องมือในการทำงานขององค์กรกับชุมชนที่มีทิศทางและเป้าหมายร่วมกัน โดยเป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งที่ผู้นำในฐานะผู้ปกครองหรือหัวหน้ากลุ่มควรดำเนินการ

อินสอน บัวเขียว (2546, หน้า 45) ได้นิยามว่า การบริหารงานชุมชน คือ งานของหัวหน้า หรือผู้ที่จะต้องกระทำเพื่อให้กลุ่มคนที่มีคนหมู่มากที่มาอยู่ร่วมกันนั้น ร่วมกันทำงาน เพื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนสำเร็จ กล่าวได้ว่าเป็นการทำงานให้เสร็จลงโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำให้เสร็จนั่นเอง

อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ (2548, หน้า 15-16) ได้ผสมผสานแนวคิดเรื่อง นิยามการบริหารจัดการองค์กรข้างต้นกับแนวคิดเรื่ององค์ประกอบชุมชน ได้วิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนไว้ได้ 3 ประเด็น คือ

1. การบริหารจัดการชุมชน อาจไม่ใช่เพียงแค่การกระทำที่ก่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรม โดยคนหมู่มากที่อยู่ร่วมกันเท่านั้น หากแต่ต้องดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยความสมัครใจ และมีความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกันด้วย เนื่องจากองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในชุมชนที่ต้องบริหารจัดการนั้นเป็นเรื่องของส่วนรวมและหลายสิ่งก็ล้วนเป็นสาธารณะสมบัติ

2. ในการบริหารจัดการชุมชนนั้นต้องมีวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งน่าจะเป็นเป้าหมายร่วมกันของชุมชนเป็นสำคัญ

3. บทบาทภารกิจสำคัญในการบริหารจัดการชุมชนอาจแบ่งได้ 2 ระดับ คือ บทบาทหน้าที่ในการคิดและวางแผนเชิงนโยบาย มีหัวหน้ากลุ่มหรือผู้นำเป็นผู้กระทำและบทบาทหน้าที่ในเชิงปฏิบัติหรือการลงแรงกระทำ ซึ่งสมาชิกในชุมชนเป็นผู้ร่วมกันกระทำ

ดังนั้น สรุปได้ว่าการบริหารจัดการชุมชนเป็นการดำเนินการให้เกิดการจัดการกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนที่ตั้งไว้โดยอาศัยกลุ่มคณะทำงาน หรือเป็นการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนรวมถึงองค์กรและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สาธารณสุขประจำอำเภอ เกษตรอำเภอ เขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นการดำเนินงานร่วมกัน โดยใช้ทรัพยากรที่ทางสังคมที่มีอยู่

ผู้นำในฐานะนักบริหาร ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดการสิ่งที่เป็นส่วนรวมที่เกี่ยวข้องถึงผลประโยชน์ ดังที่ Drucker (1979, p. 51) ระบุว่า การบริหารเป็นงานของหัวหน้าหรือผู้นำที่จะต้องกระทำเพื่อให้กลุ่มต่าง ๆ ที่มีคนหมู่มากมารวมตัวกัน และร่วมกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาบทบาทในการบริหารที่ Drucker ระบุไว้ จะเห็นว่ากระบวนการในการบริหารจัดการดังกล่าว ผู้นำควรกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจรับผิดชอบให้แก่คนในชุมชนเพื่อเป็นการเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วมของสมาชิก การเป็นเจ้าของ ความรับผิดชอบผลประโยชน์ด้านกรรมสิทธิ์ และความภาคภูมิใจ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ดังนั้น จึงได้ระบุขอบเขตหน้าที่ 4 ประการ ได้แก่ การวางแผนงาน การจัดองค์กร การสั่งการ และการควบคุม เพื่อให้องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การวางแผน จำเป็นต้องอาศัยความคิดที่สามารถมองเห็นเป็นแนวทางที่ดีที่สุด ในการกำหนดยุทธศาสตร์ในเรื่องเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ในการใช้งบประมาณ และการจัดสรรทรัพยากร การจัดองค์กร ต้องอาศัยความสามารถในการเข้าถึงลักษณะและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็ทรัพยากรเพื่อใช้ปฏิบัติงาน จึงจะสามารถจัดระเบียบของสิ่งเหล่านี้ให้เป็นระบบงานที่ดี ให้สะดวกแก่ผู้ปฏิบัติที่จำทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดคนให้ทำงาน การสั่งการ การควบคุม คือ หน้าที่อีกประการหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของคนและพฤติกรรมของบุคคล เพื่อที่จะนำมาใช้คัดเลือกให้ได้คนดี มีความสามารถ ตรงกับงาน รู้จักปกครอง บังคับบัญชาให้เกิดความจงรักภักดี สามารถกำกับควบคุมให้คนปฏิบัติ และแก้ไขการทำงานให้งานต่าง ๆ มีคุณภาพดี และให้ครบตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งขอบเขตหน้าที่ในการบริหารดังกล่าวสอดคล้องกับที่ อินสอน บัวเขียว (2546, หน้า 46) เรียกว่า “เก่งคิด เก่งคน เก่งงาน” ซึ่งเป็นความสามารถของนักบริหารที่ควรมีขอบเขตของการบริหารจัดการดังกล่าว ผู้วิจัย

จึงมองเห็นว่าหากจะวิเคราะห์ถึงบทบาทในการบริหารจัดการชุมชนแล้ว จำเป็นต้องวิเคราะห์ประเด็นเรื่องบริหารจัดการคนเป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งด้วย ดังนั้นแล้ว ผู้บริหารที่ดีต้องเป็นธรรมชาติไปโดย เพราะเขายึดถือคติที่ว่าถูกต้องไม่จำเป็นต้องถูกใจข้าพเจ้าหรือต้องถูกใจทุกคน เขากล้าตัดสินใจลงมือทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยไม่พยายามลอบตัวหนีปัญหา เพราะเขาถือคติที่ว่าอำนาจหน้าที่มาพร้อมกับความรับผิดชอบ เขายอมเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์สุขที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคือ ประโยชน์สุขส่วนรวมดังพุทธพจน์ที่ว่า “ถ้าเห็นว่าจะได้ประโยชน์สุขที่ยิ่งใหญ่ เพราะสละประโยชน์สุขที่เล็กน้อย บุคคลควรสละประโยชน์สุขเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่ประโยชน์สุขที่ยิ่งใหญ่” และในระบอบการปกครองที่เป็นธรรมชาติไปโดย ผู้บริหารต้องมีทั้งอัตตหิตสมบัติ คือ ยึดธรรมประจำใจ และมีปรหิตปฏิบัติ คือ มุ่งบำเพ็ญประโยชน์สุขส่วนรวม เมื่อผู้นำประพฤติธรรม สังคมส่วนรวมก็อยู่เป็นสุข ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “เมื่อฝูงโคข้ามฟากแม่น้ำ ถ้าโคผู้นำฝูงไปตรงโคเหล่านั้นย่อมไปตรงทั้งหมด เหมือนโคผู้นำฝูงในหมู่มนุษย์ก็เหมือนกัน ผู้ใดได้รับสมบัติให้เป็นผู้นำ ถ้าผู้นั้นประพฤติธรรมประชาชนนอกนั้นย่อมประพฤติธรรมเหมือนกัน ประชาชนทั้งประเทศย่อมอยู่เป็นสุข ถ้าพระราชาทรงดำรงอยู่ในธรรม”

นอกจากศักยภาพของผู้นำแล้ว และประชาชนในชุมชนแล้ว ปัจจัยที่ทำให้การบริหารจัดการชุมชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยการทำงานร่วมกับกลุ่มองค์กรและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ที่ให้การสนับสนุนและขับเคลื่อนชุมชนไปสู่เป้าหมายในการพัฒนา

ข้อมูลทั่วไปของตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

สภาพทั่วไป

สำนักงานเทศบาลตำบลบ่อทอง ตั้งอยู่เลขที่ 1111 ถนนหนองใหญ่-ปรกฟ้า ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ได้รับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งสุขาภิบาล เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2522 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 97 ตอนที่ 6 ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2523 และต่อมาสุขาภิบาลบ่อทองได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตาม พ.ร.บ.เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 9 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

เทศบาลตำบลบ่อทอง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของจังหวัดชลบุรี ระยะทางห่างจากตัวจังหวัดชลบุรี ประมาณ 60 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 126 กิโลเมตร มีพื้นที่

รวมทั้งสิ้น 8.176 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,110 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของบ้านอมพนม หมู่ที่ 1 ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง และพื้นที่บางส่วนของบ้านคลองหลวง หมู่ที่ 6 ตำบลวัดสุวรรณ อำเภอบ่อทอง

อาณาเขตของเทศบาลตำบลบ่อทอง

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขต องค์การบริหารส่วนตำบลวัดสุวรรณ

ทิศใต้ ติดต่อกับเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อทอง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อทอง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขต องค์การบริหารส่วนตำบลธาตุทอง, วัดสุวรรณ

สภาพทางสังคม

ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ

1. ประเพณีวิ่งควาย จะมีขึ้นประมาณเดือนตุลาคม มีการแข่งขันควายเร็ว ประกวดควายสวยงาม ประกวดผลผลิตทางการเกษตร การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน เป็นต้น
2. ประเพณีสงกรานต์ จะขึ้นในเดือนเมษายน มีการสงฆ์น้ำพระ รดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ
3. ประเพณีเข้าพรรษา จะมีขึ้นในช่วงวันเข้าพรรษา มีการแห่เทียนพรรษา

ประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบ่อทอง มีจำนวน 3,894 คน แยกเป็นชาย 1,928 คน หญิง 1,966 คน จำนวน 1,413 ครัวเรือน ความหนาแน่น 476.27 คน ต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2558)

สภาพทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ/ รายได้ประชากร

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ่อทอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ค้าขาย และเลี้ยงสัตว์ รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับราคาสินค้าเกษตรเป็นหลัก

การเกษตรกรรม

อาชีพเกษตรกรรมในเทศบาลตำบลบ่อทอง มีการปลูกพืชไร่ พืชสวน พืชผักต่าง ๆ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ อ้อย ข้าว มันสำปะหลัง มะม่วง ขนุน เป็นต้น

การพาณิชย์กรรมและบริการ

1. สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม ประกอบด้วย สถานีบริการน้ำมัน จำนวน 4 แห่ง ตลาดสดเอกชน จำนวน 1 แห่ง โรงฆ่าสัตว์เอกชน จำนวน 1 แห่ง
2. สถานประกอบการด้านบริการ ประกอบด้วย ธนาคาร จำนวน 2 แห่ง

การอุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลบ่อทองมีโรงงานอุตสาหกรรม 1 แห่ง คือ โรงงานน้ำแข็ง
การปศุสัตว์

ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ่อทองประชาชนที่ประกอบอาชีพปศุสัตว์ จะมีการเลี้ยงสุกร
ไก่ไข่ ไก่เนื้อ

ด้านการบริการพื้นฐาน

การคมนาคม การจราจร

ถนนในเขตเทศบาลตำบลบ่อทอง มีทั้งสิ้น 38 สาย ความยาวทั้งหมดประมาณ
20.148 กิโลเมตร แยกเป็น ถนน คสล. ยาวรวม 8.5812 กิโลเมตร ถนนลาดยางรวม 2.586 กิโลเมตร
ถนนลูกรังยาวรวม 9.050 กิโลเมตร และมีสะพาน 2 แห่ง

การประปา

ในปัจจุบันประชาชนในเทศบาลตำบลบ่อทอง มีน้ำประปาใช้ 423 ครัวเรือน
โดยการประปาในเทศบาลตำบลบ่อทองอยู่ในความรับผิดชอบของการประปาพิจิตร

การไฟฟ้า

ประชาชนในเทศบาลตำบลบ่อทองมีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง 1,413 ครัวเรือน และยังมีไฟฟ้า
สาธารณะตามถนนสายต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่ง

การสื่อสาร

ปัจจุบันประชาชนในเทศบาลตำบลบ่อทองมีโทรศัพท์ที่ใช้ประมาณ 400 เลขหมาย
มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง รวมทั้งมีระบบเสียงตามสายไว้ให้บริการประชาชน
ในบริเวณเขตชุมชน

ลักษณะการใช้ที่ดิน

ที่ดินในเทศบาลตำบลบ่อทอง เป็น โฉนดที่ดิน จำนวน 1,976 แปลง นส.3 ก. จำนวน
250 แปลง ที่ดินสาธารณะ 3 แปลง โดยที่ดินส่วนใหญ่จะใช้ทำเกษตร ใช้เพื่อการพาณิชย์
ใช้เป็นที่อยู่อาศัย

การศึกษา

ในเทศบาลตำบลบ่อทอง มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เขตที่ 2 จำนวน 3 แห่ง แยกเป็น

1. โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2. โรงเรียนอนุบาลบ่อทอง เปิดสอนในระดับอนุบาล-ประถมศึกษา (ป.6) และมีมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)
3. โรงเรียนอนุบาล (เอกชน) จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนศรีรัศมิ์วิทยา เปิดสอนในระดับอนุบาลนอกจากนี้ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 - 3.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ่อทองราษฎร์บำรุง
 - 3.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ่อทอง
 สาธารณสุข
 มีโรงพยาบาล 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลบ่อทอง ขนาด 60 เตียง ขนาด 60 เตียง คลินิก 2 แห่ง ร้านขายยา 6 ร้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรางค์ พิมลสายโรจน์ (2551) ศึกษาวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชนกรณีศึกษา: ชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิตด้วยการร่วมกันจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้ปัญหา และเพิ่มรายได้ของชุมชนตามด้วยการบริหารจัดการกลุ่มกิจกรรมและวิสาหกิจชุมชนจนมีความเข้มแข็งสามารถที่จะขยายการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้พร้อมที่จะเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งการดำเนินการใช้แนวคิดทฤษฎีใหม่ ส่วนการดำรงชีวิตประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในด้านความพอประมาณ การมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี

เอื้องทิพย์ เกตุทราย (2551) ศึกษาวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ความพอประมาณ และความมีเหตุผล ส่วนการประยุกต์ใช้ใจเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า เงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมาก และเงื่อนไขความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ทัศนีย์ ม่วงจินดา (2552) ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการกรมทหารราบที่ 1 รักษาพระองค์ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตคือ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผลด้านเงื่อนไขความรู้ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีและด้าน

ความพอประมาณ ส่วนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิบัติตนที่ดีด้านการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวชุมชน ด้านการวางแผน และแก้ปัญหา และด้านการเงินค่าใช้จ่าย ตามลำดับ

วาสิฏฐี มณี โชติ (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารราบช่างที่ 9 ผลการวิจัยพบว่าการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านบุคคลและครอบครัว ด้านสังคม ด้านการนำมาใช้ประโยชน์ และด้านการนำไปประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก ส่วนนายทหารชั้นประทวนที่มีอายุราชการรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน สำหรับชั้นยศ สถานภาพ สมรส และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ปนัดดา ดวงแก้ว (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการ สังกัดกองการกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการทหารสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยรายได้ต่อเดือนมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมข้าราชการในหน่วยงานดังกล่าวมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตบ่อยครั้ง ได้แก่ ด้านความพอประมาณด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกัน และด้านคุณธรรมในขณะที่ด้านความรู้ และด้านความพอประมาณ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้งและพบว่า ปัจจัยด้านเพศ ระดับชั้นยศ และอายุ มีความสัมพันธ์กับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ส่วนปัจจัยด้านอายุราชการ มีความสัมพันธ์กับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความรู้

วลัยพรรณ จันทร์หอม (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครูโรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่าการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาทั้งในประเด็นของความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีความสัมพันธ์กับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี ทั้งในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน

ใจทิพย์ อุไพพานิช (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ผลการวิจัยพบว่า ระดับการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ได้แก่ ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้าราชการที่มีชั้นยศแตกต่างกัน มีการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ในขณะที่เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ชั้นยศ รายได้ต่อเดือน การออมและภาระหนี้สินแตกต่างกัน มีการนำแนวคิดด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีไปใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ในขณะที่การออมแตกต่างกัน มีการนำแนวคิดด้านความรู้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันและ สถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมแตกต่างกัน

สมศักดิ์ ตรงงาม (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดและความคิดด้านในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และเวลาที่อยู่ในพื้นที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methods research) คือการใช้เทคนิควิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยทำแบบสอบถามแบบ มีโครงสร้างเพื่อศึกษาการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. เครื่องมือในงานวิจัย
5. ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เชิงปริมาณ (Quantitative research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี อายุ 18-60 ปี จำนวน 3,894 คน (สำนักงานเทศบาลตำบลบ่อทอง, 2558)

สำหรับใช้เป็นตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างของ (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% โดยประชากรจำนวน 3,894 คน
จากนั้นแทนค่าแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{3,894}{1 + 3,894 (0.05)^2}$$

$$n = 362 \text{ คน}$$

และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience sampling) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้ไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี อายุ 18-60 ปี จนครบตามจำนวน 362 ชุด

เชิงคุณภาพ (Qualitative research)

กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้นำชุมชน ได้แก่ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบ่อทองรองนายกเทศมนตรีปลัดเทศบาลกำนันและผู้ใหญ่บ้านรวม 5 ท่านและประชาชนในชุมชน จำนวน 5 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสัมภาษณ์จนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data) คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data)

โดยการศึกษาคู่มือตำราเรียนวิทยานิพนธ์ภาคนิพนธ์ งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในแหล่งค้นคว้าของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศและศึกษาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

2.1 ทำการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายเป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างจำนวน 362 ชุด ที่ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 ใช้แบบสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เป็นคำถามแบบกึ่งโครงสร้างการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัย ก่อนเริ่มสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักก่อนเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลและทำการขออนุญาตในการการจดบันทึกและบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 15-30 นาที ทั้งนี้ อยู่ในความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้การจดบันทึกสรุปล้น ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญและเมื่อจบการสัมภาษณ์จะเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ได้จากแบบสัมภาษณ์นำมารวบรวมตรวจสอบความถูกต้องโดยการถอดเทปคำต่อคำประโยชน์ต่อประโยชน์เพื่อ ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ร่างได้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้อ่านแล้วเข้าใจง่ายและชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด
5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability analysis)
6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างแบบสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสัมภาษณ์

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ร่างได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้อ่านแล้วเข้าใจง่ายและชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องตามประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
5. ปรับปรุงรูปแบบสัมภาษณ์อีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
6. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลหลัก

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีแบบผสมผสาน (Mixed method) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดในการวิจัยเชิงคุณภาพและมีลักษณะคำถามปลายปิดในการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

แบบสอบถามการวิจัยเชิงปริมาณ ลักษณะของข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ต่อเดือนอาชีพ โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question)

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เจ็อนใจ ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์คะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	ระดับมากมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	ระดับน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์การวิจัยเชิงคุณภาพลักษณะของข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล

การศึกษาระดับสูงสุดตำแหน่งงาน และประสบการณ์ทำงานเพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ ลักษณะของแบบสัมภาษณ์ใช้แบบกึ่งโครงสร้าง

เพื่อใช้สัมภาษณ์ตามแนวทางแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้แต่ละประเด็นคำถาม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคำตอบตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 2 ส่วน คือ การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

แบบสอบถาม

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง ซึ่งคำถามแต่ละข้อต้องมีค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณา

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่รวบรวมได้มา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผลทางสถิติตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ค่า α มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7

แบบสัมภาษณ์

การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริงซึ่งคำถามแต่ละข้อต้องมีค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณา

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

- ข้อมูลเชิงปริมาณสรุปผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และสถิติอนุมาณที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation ของสมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และสมมติฐานที่ 2 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
- ข้อมูลเชิงคุณภาพหลังจากรวบรวมแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์และทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสรุปตามกรอบประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ของแต่ละบุคคล

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสรุปประเด็นการสัมภาษณ์ของแต่ละบุคคลมาทำการวิเคราะห์เป็นความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม

2.3 นำข้อมูลที่ได้การวิเคราะห์แต่ละกลุ่มมาสรุปและวิเคราะห์ในภาพของงานวิจัยสร้างตัวแบบในการพัฒนางานวิจัยเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป

3. สรุปเชื่อมโยงด้านข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วอธิบายเพิ่มเติมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมวิธี คือการใช้เทคนิควิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 362 คน และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ผู้วิจัยนำเสนอผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน 5 ท่าน ประชาชนทั่วไป 5 ท่าน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 362 ชุด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแล้วมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการชุมชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไขวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation ของ สมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และสมมติฐานที่ 2 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในระดับนัยสำคัญ 0.05

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	หมายถึง	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	146	40.3
หญิง	216	59.7
รวม	362	100.0
2. อายุ		
18-25 ปี	71	19.6
26-35 ปี	179	49.4
36-45 ปี	85	23.5
45-60 ปี	27	7.5
รวม	362	100.0

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	166	45.9
ปริญญาตรี	169	46.7
สูงกว่าปริญญาตรี	27	7.5
รวม	362	100.0
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	85	23.5
15,001-20,000 บาท	188	51.9
20,001-30,000 บาท	78	21.5
มากกว่า 30,000 บาท	11	3.0
รวม	362	100.0
5. อาชีพ		
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	17	4.7
พนักงานบริษัทเอกชน	64	17.7
รับจ้าง	122	33.7
ธุรกิจส่วนตัว	106	29.3
เกษตรกร	53	14.6
อื่น ๆ	-	-
รวม	362	100.0

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 362 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 และเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3

อายุของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมา มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และมีอายุระหว่าง 45-60 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ระดับการศึกษาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ที่ระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และมีการศึกษาอยู่ที่ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้มีรายได้อยู่ที่ 15,001-20,000 บาท จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา มีรายได้ที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีรายได้ที่ 20,001-30,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และมีรายได้อยู่ที่มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

อาชีพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และมีอาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตารางที่ 4-2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวม และรายด้าน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน	จำนวน (คน)		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ด้านการสร้างความเข้มแข็ง	3.99	.493	มาก	4
2. ด้านความร่วมมือ	4.02	.466	มาก	2
3. ด้านความเท่าเทียม	4.03	.415	มาก	1
4. ด้านความมั่นคงปลอดภัย	3.97	.427	มาก	5
5. ด้านความยั่งยืน	4.00	.412	มาก	3
รวม	4.00	.307	มาก	

ตารางที่ 4-2 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับ มากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความเท่าเทียม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ ด้านความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.02$) ด้านความยั่งยืน ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการสร้างความเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.99$) และด้านความมั่นคงปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความเข้มแข็ง

การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความเข้มแข็ง	จำนวน (คน)		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.88	.854	มาก	3
2. ส่งเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนทุกคนอย่างต่อเนื่อง	4.08	.596	มาก	1
3. เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมด้านอาชีพ	3.99	.624	มาก	2
รวม	3.99	.493	มาก	

ตารางที่ 4-3 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็งโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ส่งเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนทุกคนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.99$) และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ด้านความร่วมมือ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความร่วมมือ	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	3.88	.807	มาก	3
2. ประชาชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมของ ชุมชน	4.06	.614	มาก	2
3. มีการจัดประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนและ เตรียมการ	4.11	.642	มาก	1
รวม	4.02	.466	มาก	

ตารางที่ 4-4 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความร่วมมือ โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ได้แก่ มีการจัดประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนและเตรียมการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ประชาชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X} = 4.06$) และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ด้านความเท่าเทียม

การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความเท่าเทียม	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ยึดหลักความเป็นธรรม ความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง	4.08	.633	มาก	1
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีผลประโยชน์ด้านการเงินที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่	4.04	.664	มาก	2
3. มีความเสียสละ และอุทิศตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนที่กำหนดไว้	3.98	.620	มาก	3
รวม	4.03	.415	มาก	

ตารางที่ 4-5 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความเท่าเทียมโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความเท่าเทียมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ยึดหลักความเป็นธรรม ความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีผลประโยชน์ด้านการเงินที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.04$) และมีความเสียสละ และอุทิศตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ด้านความมั่นคงปลอดภัย

การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความมั่นคงปลอดภัย	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ชุมชนมีระบบการเฝ้าระวังภัยอันตราย ของชุมชน	3.98	.637	มาก	1
2. มีการสำรวจความ ปลอดภัยในสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมเสี่ยงในชุมชน	3.97	.635	มาก	2
3. มีการฝึกอบรมการสอน หรือเผยแพร่ความรู้ ซึ่งกันและกันระหว่างคนในชุมชน ในเรื่อง ของการสร้างเสริมความปลอดภัย และการลด พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดภัยอันตรายต่าง ๆ	3.95	.670	มาก	3
รวม	3.97	.427	มาก	

ตารางที่ 4-6 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความมั่นคงปลอดภัยโดยรวมอยู่ระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความมั่นคงปลอดภัย
อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ชุมชนมีระบบการเฝ้าระวังภัยอันตรายของชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ มีการสำรวจความ ปลอดภัยในสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมเสี่ยงในชุมชน
($\bar{X} = 3.97$) และมีการฝึกอบรมการสอน หรือเผยแพร่ความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างคนในชุมชน
ในเรื่องของการสร้างเสริมความปลอดภัย และการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดภัยอันตรายต่าง ๆ
มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ด้านความยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความยั่งยืน	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ประชาชนในชุมชนมีการใช้ทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่า	4.07	.576	มาก	1
2. การพัฒนาของชุมชนต้องเป็นไปในทิศทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.90	.633	มาก	3
3. การพัฒนาต้องตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน หรือการลดปัญหาความยากจนได้	4.03	.621	มาก	2
รวม	4.00	.412	มาก	

ตารางที่ 4-7 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความยั่งยืน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ประชาชนในชุมชนมีการใช้ทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ การพัฒนาต้องตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน หรือการลดปัญหาความยากจนได้ ($\bar{X} = 4.03$) และการพัฒนาของชุมชนต้องเป็นไปในทิศทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการชุมชนวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตารางที่ 4-8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนโดยรวม และรายด้าน

การบริหารจัดการชุมชน	จำนวน (คน)		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ด้านการวางแผนงาน	4.03	.441	มาก	2
2. ด้านการจัดองค์กร	4.00	.459	มาก	4
3. ด้านการสั่งการ	4.02	.418	มาก	3
4. ด้านการควบคุม	4.08	.441	มาก	1
รวม	4.03	.310	มาก	

ตารางที่ 4-8 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการชุมชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ ด้านการวางแผนงาน ($\bar{X} = 4.03$) ด้านการสั่งการ ($\bar{X} = 4.02$) และด้านการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน ด้านการวางแผนงาน

การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงาน	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ผู้นำชุมชนมีการจัดทำวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ นโยบายโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	4.00	.642	มาก	3
2. ยุทธศาสตร์ของผู้นำชุมชนสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่	4.03	.646	มาก	2
3. ผู้นำชุมชนได้นำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง	4.08	.610	มาก	1
รวม	4.03	.441	มาก	

ตารางที่ 4-9 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงาน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ผู้นำชุมชนได้นำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ของผู้นำชุมชนสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.03$) และผู้นำชุมชนมีการจัดทำวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ นโยบายโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กร

การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กร	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. การจัดโครงสร้างเป็นไปตามอำนาจหน้าที่และสอดคล้องกับนโยบายของผู้นำชุมชน	4.05	.615	มาก	1
2. การบริหารมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อม	3.96	.662	มาก	3
3. มีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นปัจจุบัน	3.99	.648	มาก	2
รวม	4.00	.459	มาก	

ตารางที่ 4-10 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กรอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การจัดโครงสร้างเป็นไปตามอำนาจหน้าที่และสอดคล้องกับนโยบายของผู้นำชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ มีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.99$) และการบริหารมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน
ด้านการสั่งการ

การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการ	จำนวน (คน)		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการปฏิบัติงาน	4.02	.622	มาก	2
2. มีการมอบหมายการปฏิบัติงานของแต่ละ ตำแหน่งตรงกับหน้าที่ความรับผิดชอบ	4.05	.613	มาก	1
3. ผู้นำชุมชนให้คำแนะนำ หรือมีการชี้แนะ ในการปฏิบัติงานผู้ได้บังคับบัญชาอย่าง สม่ำเสมอ	4.00	.633	มาก	3
รวม	4.02	.418	มาก	

ตารางที่ 4-11 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ได้แก่ มีการมอบหมายการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตรงกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ ผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.02$) และผู้นำชุมชนให้คำแนะนำ หรือมีการชี้แนะในการปฏิบัติงานผู้ได้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการชุมชน
ด้านการควบคุม

การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุม	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. มีการออก กฎ ระเบียบข้อบังคับเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มเติมจากที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจน	4.12	.615	มาก	1
2. มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานตามระบบคุณธรรม	4.11	.645	มาก	2
3. มีการนำมาตรการหรือข้อบังคับมาปฏิบัติ พร้อมมีบทลงโทษ กรณีผู้ปฏิบัติงานไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลงที่กำหนดไว้	4.00	.638	มาก	3
รวม	4.08	.441	มาก	

ตารางที่ 4-12 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ มีการออก กฎ ระเบียบข้อบังคับเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มเติมจากที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามระบบคุณธรรม ($\bar{X} = 4.11$) และมีการนำมาตรการหรือข้อบังคับมาปฏิบัติ พร้อมมีบทลงโทษ กรณีผู้ปฏิบัติงานไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลงที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไขวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตารางที่ 4-13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์แนวคิดปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยรวมและรายด้าน

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	จำนวน (คน)		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ด้านความพอประมาณ	3.97	.500	มาก	5
2. ด้านการมีเหตุผล	4.05	.451	มาก	3
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	4.03	.463	มาก	4
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	4.10	.422	มาก	2
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.13	.467	มาก	1
รวม	4.05	.271	มาก	

ตารางที่ 4-13 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยรวม อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไขความรู้ ($\bar{X} = 4.10$) ด้านการมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีมี ($\bar{X} = 4.03$) และด้านความพอประมาณ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณ

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณ	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ท่านดำรงชีวิตด้วยปัจจัยสี่ได้พอดี พอเหมาะกับความต้องการ	3.88	.844	มาก	3
3. ท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ ตนเองเดือดร้อน	3.95	.684	มาก	2
รวม	3.97	.500	มาก	

ตารางที่ 4-14 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน ($\bar{X} = 3.95$) และท่านดำรงชีวิตด้วยปัจจัยสี่ได้พอดีพอเหมาะกับความต้องการ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผล

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผล	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไข ปัญหาด้วยความรอบคอบ	4.03	.612	มาก	2
2. ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล/คุ้มค่า และมีความจำเป็น	4.01	.657	มาก	3
3. ท่านคิดและทบทวนอย่างรอบคอบก่อนลง มือกระทำการต่าง ๆ เสมอ	4.11	.581	มาก	1
รวม	4.05	.451	มาก	

ตารางที่ 4-15 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผลโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผลอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ท่านคิดและทบทวนอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบ ($\bar{X} = 4.03$) และ ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล/คุ้มค่าและมีความจำเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีภูมิกันในตัวที่ดี

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 ด้าน การมีภูมิกันในตัวที่ดี	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความ ล้มเหลวอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้	3.94	.640	มาก	3
2. ท่านมีความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคน ในครอบครัว	4.09	.620	มาก	1
3. ท่านมีความสามารถในการพึ่งตนเอง	4.05	.647	มาก	2
รวม	4.03	.463	มาก	

ตารางที่ 4-16 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีภูมิกันในตัวที่ดีโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีภูมิกันในตัวที่ดีอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ท่านมีความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ ท่านมีความสามารถในการพึ่งตนเอง ($\bar{X} = 4.05$) และท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขความรู้

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขความรู้	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันเพื่อ ประกอบการวางแผนในการดำเนินชีวิต	4.06	.648	มาก	3
2. ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและ นำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต	4.11	.604	มาก	2
3. ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	4.12	.612	มาก	1
รวม	4.10	.422	มาก	

ตารางที่ 4-17 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 ด้านเงื่อนไขความรู้ อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขความรู้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.11$) และท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประยุกต์แนวคิดปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	จำนวน (คน)		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	n = 362			
	\bar{X}	SD		
1. ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต	4.12	.643	มาก	3
2. ท่านสอดคล้องกับคำสอนของศาสนา ในการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมคิดว่า การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีความสมดุล	4.14	.664	มาก	1
3. ท่านมีความรู้สึกละอายเมื่อกระทำความผิด	4.14	.613	มาก	1
รวม	4.13	.467	มาก	

ตารางที่ 4-18 พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ท่านมีความรู้สึกละอายเมื่อกระทำความผิด และท่านสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาในการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมคิดว่าการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีความสมดุลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation ของสมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และสมมติฐานที่ 2 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในระดับนัยสำคัญ 0.05 สมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ตารางที่ 4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนโดยรวมกับการประยุกต์แนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.295**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.168**	.001
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.296**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.345**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.327**	.002
รวม	.402**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-19 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมมีความสัมพันธ์
กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการชุมชน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานกับการประยุกต์
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.198**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.148**	.005
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.288**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.358**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.348**	.001
รวม	.389**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 20 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กรกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.270**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.153**	.003
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.194**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.219**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.337**	.001
รวม	.397**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กรมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กรมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการกับการประยุกต์
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.128*	.015
2. ด้านการมีเหตุผล	.195*	.040
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.251**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.228**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.363**	.004
รวม	.397**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-22 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการมีความสัมพันธ์
กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการมีความสัมพันธ์
กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้าน
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมกับการประยุกต์
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.230**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.174*	.030
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.156**	.003
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.168**	.001
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.248**	.005
รวม	.284**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-23 พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 2 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ตารางที่ 4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.750**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.313**	.000
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.256**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.233**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.258**	.001
รวม	.621**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-24 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-25 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็งกับ
การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.948**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.193**	.000
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.131*	.013
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.144**	.006
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.437**	.000
รวม	.636**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็งมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็งมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-26 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความร่วมมือกับการประยุกต์แนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.466**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.130*	.014
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.194*	.013
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.134*	.011
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.228*	.020
รวม	.364**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-26 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความร่วมมือมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-27 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความเท่าเทียมกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.399**	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.143**	.006
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.238**	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.235**	.000
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.337**	.002
รวม	.421**	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-27 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความเท่าเทียมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความเท่าเทียมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-28 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความมั่นคงปลอดภัยกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.394 **	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.363 **	.000
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.124 **	.018
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.152 **	.004
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.218 **	.004
รวม	.372 **	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-28 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความมั่นคงปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความมั่นคงปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4-29 ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความยั่งยืนกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	r	Sig.
1. ด้านความพอประมาณ	.328 **	.000
2. ด้านการมีเหตุผล	.269 **	.000
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	.324 **	.000
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	.150 **	.004
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	.374 **	.002
รวม	.473 **	.000

*p < .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความยั่งยืนมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน (Sig. = .000) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความยั่งยืนมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4-30 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

อันดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ระดับการศึกษา	ตำแหน่งงาน	ประสบการณ์ ทำงาน
1	นาย ธนกฤษ พันธุ์สนิท	ปวช.	รองนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลบ่อทอง	5 ปี
2	นางอารีรัตน์ อุ่นเรือน	ปริญญาโท	รองปลัดเทศบาล ตำบลบ่อทอง	15 ปี
3	นายพิเชษฐ จรรย์วงศ์พรหม	ประถมศึกษาปีที่ 6	ผู้ใหญ่บ้าน	3 ปี
4	นายปรีชา พันธุ์สนิท	มัธยมต้น	ผู้ใหญ่บ้าน	4 ปี
5	นายสัมฤทธิ์ พันธุ์สนิท	มัธยมปลาย	สมาชิกสภาเทศบาล ตำบลบ่อทอง	6 ปี

จากตาราง 4-30 ข้อมูลทั่วไปของผู้นำชุมชน 5 ท่าน โดยแบ่งเป็นคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบ่อทองจำนวน 3 ท่าน และผู้นำชุมชนตำบลบ่อทองจำนวน 2 ท่าน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำชุมชน ท่านคิดว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีผลต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาชุมชน อย่างไร?

1.1 การสร้างความเข้มแข็ง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีผลต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเนื่องจากเมื่อครอบครัวที่อยู่ในชุมชนรู้จักพอเพียงและประมาณตน พึ่งมีพึ่งได้ ก็จะทำให้มีหนี้สินไม่มาก ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง และชุมชนก็เข้มแข็งตามไปด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาชุมชนนั้น นโยบายต่าง ๆ จะต้องมาจากปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ส่งเสริมการดำเนินชีวิตให้ครอบครัวและชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีความเอื้ออารี พึ่งตนเองได้ ทำให้เกิดความก้าวหน้าในชุมชนและสังคม ก็จะนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน เช่น การตัดต้นไม้ริมทางบริเวณหมู่บ้าน หรือการพัฒนาต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เพื่อสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 เวลาที่มีประชุมหมู่บ้าน จะชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของชาวบ้านในชุมชนให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความพอเพียง ความพอประมาณ การปฏิบัติการปลูกผัก เลี้ยงปลา ไว้กินเอง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 สร้างความตระหนักถึงชุมชนเข้มแข็ง โดยมีการเรียนรู้การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของชุมชน

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการสร้างความเข้มแข็ง คือ การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการปัญหาของตนเองได้ในระดับหนึ่ง โดยมีการเรียนรู้การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของชุมชนเอง

1.2 ความร่วมมือ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 เมื่อชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีรายได้ 'ไม่'ไปทำมาหากินที่อื่น อยู่ในชุมชนตลอด ความร่วมมือที่จะพัฒนาท้องถิ่น ก็มีประสิทธิภาพ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 ให้ความรู้เรื่องแนวคิดปรัชญาพอเพียง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยการดึงภาคีเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในธุรกิจชุมชน เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมก็จะเกิดความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือในพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี แต่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ มีแต่เพียงคนกลุ่มน้อยที่เข้ามามีบทบาทหลักในการตัดสินใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีตัวอย่างและแนะนำชาวบ้านเพื่อจูงใจในการปฏิบัติ ถ้ามีผลสำเร็จ ทุกคนก็จะให้ความร่วมมือ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 คนในชุมชนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการมีส่วนร่วม และร่วมแสดงความคิดเห็น มีความสามัคคีต่อกันในชุมชนเป็นพลังชุมชนประสบความสำเร็จ

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความร่วมมือ คือ ความร่วมมือร่วมใจระหว่างคนในชุมชน เป็นหัวใจสำคัญของพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน

1.3 ความเท่าเทียม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการดำรงชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดีแล้ว สังคมจะมีการแบ่งปันกันกิน กันใช้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 การทำประชาคม รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน ทุกคนมีสิทธิมีเสียงเท่าเทียมกันและนำความคิดเห็นมาเสนอต่อที่ประชุมสภาเพื่อกำหนดเน้นแผนดำเนินการต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ประชาชนมีความเท่าเทียมกันในการแสดงออกความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหมู่บ้านตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 ชาวบ้านทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันไม่ว่าจะจนหรือรวย มียศ หรือไม่มีตำแหน่ง ทุก ๆ คนจะได้รับสิทธิเท่ากัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้คนในชุมชนมีความเท่าเทียมกัน การยอมรับกัน ชายหญิงในชุมชนเท่าเทียมกันและไม่เกิดปัญหาในชุมชน

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความเท่าเทียมคือ ความเสมอภาค หรือความเท่าเทียมกันในของคนในชุมชนที่สร้างความยุติธรรมให้แก่ทุกฝ่ายมากที่สุด โดยที่เชื้อชาติสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมครอบครัว ระดับการศึกษา ไม่สามารถกีดขวางต่อความเสมอภาคของบุคคลได้ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตย และการเปิดโอกาสให้บุคคลได้พัฒนาความสามารถของตนให้ได้มากที่สุด โดยไม่กีดขี่ บีบบังคับและการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

1.4 ความมั่นคงปลอดภัย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ถ้าประชาชนมีความรู้ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปปฏิบัติในการดำรงชีวิต จนมีความมั่นคงในครอบครัวแล้ว เรื่องความปลอดภัย มั่นคง ประเทศไม่ต้องห่วง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 การมีแผนนโยบายและมาตรการในการดูแลประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความมั่นคงและความปลอดภัยในทรัพย์สิน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน การดูแลสุขภาพจากโรคและภัยอันตรายต่าง ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีการตั้งด่านร่วมกับอำเภอ ทหาร ตำรวจ ปราบปรามการทำผิดทุกอย่างเพื่อความปลอดภัยในชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ความปลอดภัยในชุมชนส่งเสริมสุขภาพกายเพื่อคนในชุมชน มีสุขภาพที่เข้มแข็งและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความมั่นคงปลอดภัยคือการดำเนินงานเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในชุมชน เพื่อป้องกันปัญหาความไม่ปลอดภัย เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ซึ่งอาจทำให้บุคคลเกิดการบาดเจ็บ สูญเสียชีวิต หรือสูญเสียทรัพย์สิน เช่น ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งจากการถูกปล้น ชิงทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย การฆ่า การข่มขืน หรือปัญหาความไม่ปลอดภัยและความเสี่ยงต่อการติดสารเสพติดของเยาวชน หรือปัญหาอุบัติเหตุหรืออุบัติภัยต่าง ๆ

1.5 ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ควรส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ว่าจะทำอาชีพอะไร ฐานะอะไร เอาไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งหมด สังคมนั้นย่อมมีความยั่งยืนตลอดไป

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 เมื่อชุมชนเกิดความเข้มแข็ง มีภาวะพึ่งตนเองได้ และมีนโยบายของผู้นำชุมชนมาสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในท้องถิ่น มีความร่วมมือกันระหว่างภาคีเครือข่ายและทุกภาคส่วนร่วมมือร่วมใจกันอย่างเกื้อกูล ก็จะเกิดความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 การพัฒนาตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในวันนี้เป็นการสร้างหลักประกันให้กับลูกหลานในอนาคต ได้เป็นอิสระจากความยากจน และได้ใช้ความสามารถของตัวเองได้พึ่งพาตนเองเพื่อความยั่งยืนต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีการแนะนำชาวบ้านช่วยกันพัฒนา และป้องกันการทำลายธรรมชาติและทุกสิ่งในชุมชน จะได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 มีการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลหรือปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน ทั้งด้านวัฒนธรรม จิตใจทำให้ชุมชนสามารถอยู่ดีมีสุขเพื่อเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านความยั่งยืนคือการดำเนิน ชีวิตของคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง

2. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการชุมชนมีผลต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างไร?

2.1 การวางแผน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 เป็นการวางแผนและจัดการอบรมให้ชุมชนมีความรู้ และ ไปดูงานของพระเจ้าอยู่หัว และได้กลับประกอบอาชีพ หรืออาชีพที่ทำอยู่ให้นำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยเน้นความพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 การบริหารจัดการชุมชน ควรกำหนดนโยบายของผู้บริหาร ในการเข้ามาแก้ปัญหาและบรรจุนโยบายลงในแผนของเทศบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้สอดคล้องต่อนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 เป็นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง จัดเก็บข้อมูล ชุมชนอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน ประสานการดำเนินงานการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ติดตามประเมินผล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีการวางแผน เรียกประชุมกรรมการหมู่บ้าน ปรัชญาหรือ เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนในเรื่องต่าง ๆ ปรายยาเสพติดให้หมดจากชุมชน แหล่งน้ำในหมู่บ้าน ให้มีใช้ตลอดไปและแนวทางการปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 มีกำหนดแนวทางการทำงานให้บรรลุเป้าหมายเพื่อเป็นแนว ทางการทำงานในอนาคต

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนคือ การวางแผนจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่และสามารถรองรับ นโยบายของผู้นำชุมชนได้อย่างแท้จริง

2.2 การจัดองค์กร

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 อาชีพแต่ละอย่างให้อบรมกลุ่ม ให้ความรู้ นำไปปฏิบัติ ติดตาม ผล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 การจัดตั้งผู้นำชุมชนเพื่อเป็นตัวแทนประชาชนแต่ละชุมชน เป็นสื่อกลางในการเสนอข้อตกลงในชุมชน สมาชิกสภาเทศบาลนำเรื่องเข้าสภาเพื่อเสนอนโยบาย และหาข้อสรุป เมื่อให้ผู้บริหารชุมชนกำหนดเป็นนโยบาย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 เตรียมการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับคนในชุมชน และผู้นำชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 ช่วยส่งเสริมองค์กรต่าง ๆ ช่วยการศึกษา ทางการเงินส่งเสริมทุนนักเรียนยากจน ส่งเสริมมูลนิธิกุ๊กกั๊กและส่งเสริมให้ปฏิบัติตามหลักหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของในหลวง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 มีการจัดระเบียบโครงสร้างของการทำงานภายในองค์กร ให้เป็นระเบียบ เพื่อต่อประโยชน์และช่วยองค์กรประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กร คือ เนื่องจากด้านการจัดองค์กรต้องมีการจัดโครงสร้างให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่และต้องสอดคล้องกับนโยบายของผู้นำชุมชนโดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน

2.3 การสั่งการ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ควรบอกเจ้าหน้าที่ ภาครัฐ มาเป็นที่เลี้ยง บอกประชาชนมาร่วมอบรม มารับฟังเกี่ยวกับการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 เมื่อผู้บริหารกำหนดนโยบายซึ่งมาจากความต้องการของประชาชนในชุมชนแล้ว ก็จะสั่งการไปยัง หัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ และผู้นำท้องถิ่น เมื่อดำเนินการตามนโยบายการพัฒนาชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 มีการประชุมผู้นำชุมชน แกนนำหมู่บ้าน กลุ่ม องค์กรต่าง ๆ และคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน เพื่อมอบหมายงานในนโยบายภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีการสั่งการด้านนโยบายด้านการจัดการงบประมาณ นำมาช่วยเหลือช่วยเหลือชาวบ้านประสบภัยความแห้งแล้ง ขุดบ่อน้ำ ขุดสระ เดินท่อประปาและส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ใช้การสั่งการในรูปของเครือข่ายชุมชนทุกระดับอย่างเป็นระบบ โดยประสานงานและร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อบรรลุผลสำเร็จได้

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการคือการที่ผู้นำชุมชนใช้การ โน้มน้าวให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือคนในชุมชนปฏิบัติตามคำสั่งของตัวเองเพื่อให้บรรลุ

เป้าหมายในการทำงาน รวมไปถึงการสั่งการและการจูงใจให้คนในชุมชนปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอีกด้วย

2.4 การควบคุม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ควรเอาใส่ขยันเข้าไปไปดูแลควบคุมหรือเยี่ยมชมอาชีพที่ประชาชนทำอยู่สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการชุมชนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 ในการดำเนินการพัฒนาชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชชนนั้น ต้องอยู่ภายใต้นโยบายของคณะผู้บริหาร ซึ่งยึดหลักความถูกต้อง ยุติธรรม และความเท่าเทียมเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ส่งเสริมคนดี สร้างความดี ให้คนในชุมชนสามารถดูแลชุมชนอย่างยั่งยืนและเป็นการกระตุ้น ให้จิตสำนึกที่มีอยู่ในตัว ของคนในชุมชนที่อยากเป็นคนดี อยากทำความดี เพื่อชุมชนด้วยการช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่องและมีการควบคุมผลการดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 มีการควบคุมดูแลเรื่องการศึกษาให้เด็กมีความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำไปใช้และพัฒนาครอบครัวในอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 กระบวนการทำงานตั้งแต่กำหนดมาตรฐานการแก้ไข การปฏิบัติงานตลอดจนการดำเนินงานตามแบบเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุม คือการตรวจสอบผลการดำเนินการว่าคนในชุมชนได้ปฏิบัติตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยดูได้จากผลการปฏิบัติงานจริง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในการประยุกต์ในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยสัมภาษณ์ประชาชนในตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. อนุชิต มหาศักดิ์สวัสดิ์ ระดับการศึกษา ปริญญาตรี อายุ 33 ปี มีความคิดเห็นว่า เมื่อมีรายได้แต่ละเดือน ตนจะแบ่งไว้ใช้จ่าย 3 ส่วน เป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าใช้จ่าย ในครัวเรือนรวมทั้งค่าเสื้อผ้า เครื่องใช้บางอย่างที่ซำรุด ที่เหลือก็จะเก็บออมไว้ ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียง มีประโยชน์ต่อประชาชนทุกคนไม่ใช่เฉพาะแต่เกษตรกรเท่านั้น แต่ประชาชนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นนิสิต นักศึกษา นักเรียน ข้าราชการ พนักงานบริษัทก็สามารถนำหลักการเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการเรียน การทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวันได้

2. ภาณุมาศ ดวงสิทธิโชค ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุ 34 ปี มีความคิดเห็นว่า ทุกวันตนเองและครอบครัวใช้ชีวิตแบบพอมีพอกิน ปลูกพืชสวนครัวไว้กินเองบ้าง ปลูกไม้ผลไว้หลังบ้าน 2-3 ต้น พอที่จะมีไว้กินเองในครัวเรือน แบ่งให้เพื่อนบ้านบ้าง เหลือจึงขายไป ซึ่งยึดหลักตามแบบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. รัตนะ เอี่ยมสะอาด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุ 34 ปี มีความคิดเห็นว่าต้องเป็นการประกอบอาชีพด้วยความสุจริตและถูกต้อง แม้จะเผชิญกับภาวะขาดแคลนในการดำรงชีพก็ตามควรลดภาระแก่งแย่งผลประโยชน์ และการแข่งขันทางการค้าขาย ตลอดจนการประกอบอาชีพที่มีการต่อสู้อย่างรุนแรงและใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ

4. วรเทพ โศกเพลาะ ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุ 34 ปี มีความคิดเห็นว่า ควรชวนขยายไฟหาคความรู้ให้มียาได้เพิ่มพูนขึ้นจนถึงขั้นพอเพียงในการดำรงชีวิตเป็นเป้าหมายสำคัญ

5. ยุทธศักดิ์ อุ่นสุขสวัสดิ์ ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุ 33 ปี มีความคิดเห็นว่า นั้นจะยึดหลักความประหยัด ตัดทอนรายจ่ายในทุก ๆ วันที่ไม่จำเป็น ลดละความฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตแบบพอเพียง

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่าการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่ประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศควรจะนำไปปฏิบัติตาม แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางเลือกใหม่ของประชาชนชาวไทย เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตแบบพออยู่พอกิน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ เศรษฐกิจพอเพียงจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อันจะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยเก็บแบบสอบถามกับประชาชนในตำบลบ่อทอง โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 362 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด และเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งทำการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน 5 ท่าน และประชาชนทั่วไป 5 คน มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ในเรื่องการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ประชากร การสุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 มีการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 มีรายได้อยู่ที่ 15,001-20,000 บาท จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7

ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับ มากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความเท่าเทียม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.02$) ด้านความยั่งยืน ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการสร้างความเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.99$) และด้านความมั่นคงปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ด้านการสร้างความเข้มแข็งโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการสร้างความเข้มแข็ง อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ส่งเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนทุกคนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.99$) และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึกและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ด้านความร่วมมือโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความร่วมมืออยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ มีการจัดประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนและเตรียมการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือ ประชาชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X} = 4.06$) และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ด้านความเท่าเทียมโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความเท่าเทียมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ยึดหลักความเป็นธรรมความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีผลประโยชน์ด้านการเงินที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.04$) และมีความเสียสละ และอุทิศตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชุมชนที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

ด้านความมั่นคงปลอดภัยโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความมั่นคงปลอดภัยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ชุมชนมีระบบการเฝ้าระวังภัยอันตรายของชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมา คือ มีการสำรวจความปลอดภัย ในสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมเสี่ยงในชุมชน ($\bar{X} = 3.97$) และมีการฝึกอบรม การสอน หรือเผยแพร่ความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างคนในชุมชน ในเรื่องของการสร้างเสริมความปลอดภัย และการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดภัยอันตรายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

ด้านความยั่งยืนโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ประชาชนในชุมชนมีการใช้ทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมา คือ การพัฒนาต้องตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน หรือการลดปัญหาความยากจนได้ ($\bar{X} = 4.03$) และการพัฒนาของชุมชนต้องเป็นไปในทิศทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชน

การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการชุมชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ ด้านการวางแผนงาน ($\bar{X} = 4.03$) ด้านการสั่งการ ($\bar{X} = 4.02$) และด้านการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ด้านการวางแผนงาน โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการวางแผนงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ผู้นำชุมชนได้นำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ของผู้นำชุมชนสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.03$) และผู้นำชุมชนมีการจัดทำวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ นโยบายโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ด้านการจัดองค์กรโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการจัดองค์กรอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การจัดโครงสร้างเป็นไปตามอำนาจหน้าที่และสอดคล้องกับนโยบายของผู้นำชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมา คือ มีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.99$) และการบริหารมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

ด้านการสั่งการโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการสั่งการอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ มีการมอบหมายการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตรงกับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมา คือ ผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.02$) และผู้นำชุมชนให้คำแนะนำ หรือมีการชี้แนะในการปฏิบัติงาน ผู้ได้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

การควบคุมโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการชุมชนด้านการควบคุมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ มีการออก กฎ ระเบียบข้อบังคับเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มเติมจากที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมา คือ มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามระบบคุณธรรม ($\bar{X} = 4.11$) และมีการนำมาตรการหรือข้อบังคับมาปฏิบัติ พร้อมมีบทลงโทษ กรณีผู้ปฏิบัติงานไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลงที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง

2 เงื่อนไข

การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.13$)

รองลงมา คือ ด้านเงื่อนไขความรู้ ($\bar{X} = 4.10$) ด้านการมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ($\bar{X} = 4.03$) และด้านความพอประมาณ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ได้แก่ ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัยพื้นฐาน

ในการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมา คือ ท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน ($\bar{X} = 3.95$) และท่านดำรงชีวิตด้วยปัจจัยสี่ได้พอดีพอเหมาะกับความต้องการ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ

ด้านการมีเหตุผล โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ได้แก่ ท่านคิดและทบทวนอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือ ท่านท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบ ($\bar{X} = 4.03$) และท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล/คุ้มค่าและมีความจำเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ

ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อยู่ในระดับมากทุกข้อ ท่านมีความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ ท่านมีความสามารถในการพึ่งตนเอง ($\bar{X} = 4.05$) และท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ด้านเงื่อนไขความรู้ อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัวง 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขความรู้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมา คือ ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและ

ดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.11$) และท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 หัว 2 เงื่อนไข ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ท่านมีความรู้สึกละเอียดเมื่อกระทำความคิด และท่านสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาในการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมคิดว่าการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีความสมดุลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา คือ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

สมมติฐานที่ 2 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนตำบลบ่อทอง 5 ท่าน ซึ่งได้แก่ คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบ่อทอง จำนวน 3 ท่าน และผู้นำชุมชนตำบลบ่อทอง จำนวน 2 ท่าน ผู้นำชุมชนตำบลบ่อทองทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการชุมชนเป็นแนวทางที่เน้นการปรับตัวและการรับกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชน จะทำให้ชุมชนสามารถมีภูมิคุ้มกันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมสามารถเฝ้าระวังปัญหาและจัดการปัญหา อุปสรรคได้อย่างมีส่วนร่วม มีข้อตกลงร่วมกันในชุมชนและเรียนรู้ในการแก้ปัญหา พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แก้ปัญหาเริ่มแก้ปัญหาจาก จุดที่เล็กที่สุดและทำตามลำดับขั้นตอน โดยเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนและเป็นแนวทางที่จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยมีวิธีการผลิตแบบยังชีพของหมู่บ้านซึ่งการผลิตเป็นไป เพื่อตอบสนองต่อการบริโภคของตนเอง ชุมชนมีศักยภาพที่ยังคงสามารถดำรงรักษาอำนาจในการดูแลทรัพยากรต่าง ๆ และสร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นในชุมชน โดยคนในชุมชน

มีความรักและห่วงหาอาทรซึ่งกันและกัน สามารถพึ่งตนเองได้ จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกันโดยสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในการประยุกต์ในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยสัมภาษณ์ประชาชนในตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 5 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่ประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศควรจะไปปฏิบัติตาม แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางเลือกใหม่ของประชาชนชาวไทยเพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตแบบพออยู่พอกิน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ เศรษฐกิจพอเพียงจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อันจะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

การอภิปรายผล

การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยรวมอยู่ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสิฎฐิ์ มณี โชติ (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารราบช่างที่ 9 ผลการวิจัย พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านบุคคลและครอบครัว ด้านสังคม ด้านการนำมาใช้ประโยชน์และด้านการนำไปประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยพรรณ จันทร์หอม (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษา พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 1 การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2550) การพัฒนาอย่างยั่งยืนรวมความถึง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน โครงการพัฒนาใด ๆ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้านนี้ การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นมากกว่าเพียงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดี ทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยไม่ทำลายล้าง

อย่างที่ผ่านมาและทำกันอยู่หลายแห่ง ให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนอยู่ดีกินดีและอยู่เย็นเป็นสุข
“การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

สมมติฐานที่ 2 การบริหารจัดการชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า การบริหารจัดการชุมชนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน เนื่องจากเทศบาลตำบลบ่อทองเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งต้องมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในเขตจังหวัดและภายนอกเขตจังหวัด ซึ่งมีการกิจและอำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเพื่อให้การบริหารจัดการชุมชนนั้นบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อองค์กรอย่างแท้จริงด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้บริหารของเทศบาลตำบลบ่อทองได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า “ชุมชนน่าอยู่ สังคมเข้มแข็ง เศรษฐกิจยั่งยืน” โดยเทศบาลตำบลบ่อทอง ได้มีการกำหนดกรอบโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงานเพื่อรองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้สามารถแก้ไขปัญหาขององค์กรในภาพรวมให้มีศักยภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผนการจัดองค์กร การนาและการควบคุมซึ่งผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการนาแผนงานที่กำหนดไว้แล้ว ไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากรขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Drucker (1982) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชุมชนเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายของชุมชนหรือท้องถิ่น โดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การสั่งการและการควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าว ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลที่จะให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และองค์กรได้รับประโยชน์สูงสุด

ผลการสัมภาษณ์ พบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการชุมชนเป็นแนวทางที่เน้นการปรับตัวและการรับกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชน จะทำให้ชุมชนสามารถมีภูมิคุ้มกันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมสามารถเฝ้าระวังปัญหาและจัดการปัญหา อุปสรรคได้อย่างมีส่วนร่วม มีข้อตกลงร่วมกันในชุมชนและเรียนรู้ในการแก้ปัญหา พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แก้ปัญหาเริ่มแก้ปัญหาจาก จุดที่เล็กที่สุดและทำตามลำดับขั้นตอนโดยเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน และเป็นแนวทางที่จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยมีวิถีการผลิตแบบยังชีพของหมู่บ้าน

ซึ่งการผลิตเป็นไป เพื่อตอบสนองต่อการบริโภคของตนเอง ชุมชนมีศักยภาพที่ยังคงสามารถดำรงรักษาอำนาจ ในการการดูแลทรัพยากรต่าง ๆ และสร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นในชุมชน โดยคนในชุมชนมีความรักและหวงแหนชุมชน สามารถพึ่งตนเองได้ จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกันการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่ประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศควรจะนำไปปฏิบัติตาม แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางเลือกใหม่ของประชาชนชาวไทยเพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตแบบพออยู่พอกิน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ เศรษฐกิจพอเพียงจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อันจะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ม่วงจินดา (2552) ศึกษาวิจัย เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการกรมทหารราบที่ 1 รักษาพระองค์ ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ข้อมูลต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต คือ ด้านเงื่อนไข คุณธรรมรองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล ด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และด้านความพอประมาณ ส่วนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิบัติตนที่ดี ด้านการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ชุมชน ด้านการวางแผน และแก้ปัญหาและด้านการเงิน ค่าใช้จ่าย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. เทศบาลตำบลบ่อทองควรมุ่งเน้นการส่งเสริม กระตุ้น สนับสนุน ให้ชุมชนสามารถดำเนินกิจกรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืนตามศักยภาพของชุมชน หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินโครงการควรให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ
2. คณะกรรมการชุมชนควรตระหนักต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ตลอดจนพันธกิจการดำเนินงานต่าง ๆ ในชุมชนอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลดีต่อการส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต
3. การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และชุมชน เพราะจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ประชาชนมีส่วนร่วม ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

ประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรือง จึงสมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะนำรูปแบบการสร้างชุมชนเข้มแข็งไปใช้พัฒนาชุมชนต่าง ๆ เพื่อชุมชนรู้จักการพึ่งพาและช่วยเหลือตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้นำชุมชนและประชาชนในตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรีเท่านั้นดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป หากต้องการให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นควรสอบถามในเขตจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นที่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลคล้ายคลึงกันเพื่อนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

บรรณานุกรม

- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2542). *การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ใจทิพย์ อุไพพานิช. (2553). *ความคิดเห็นของข้าราชการเรือนจำจังหวัดนนทบุรีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาสู่การปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทัศนีย์ ม่วงจินดา. (2552). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการกรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นิศรา จันทร์เจริญสุข. (2553). *ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพายัพ*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปนัดดา ดวงแก้ว. (2553). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการสังกัดกองการกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการทหารสื่อสาร*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประเวศ วะสี. (2550). *เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์ดี.
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2554). *การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วลัยพรรณ จันทร์หอม. (2553). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของครูโรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

วาสิฎฐ์ มณีโชติ. (2552). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของ
นายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารช่างที่ 9. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา.*

สมศักดิ์ ตรงงาม. (2553). *การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ประชาชนในอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา.*

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แนวทางการบูรณาการ
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.*

สำนักงานเทศบาลตำบลบ่อทอง. (2558). *สภาพทางสังคม. เข้าถึงได้จาก*

[http://www.bothongcity.go.th/index.php?option=com_content&view=article&
id=10&Itemid=60](http://www.bothongcity.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=10&Itemid=60)

สุรศักดิ์พิมล สายโรจน์. (2551). *รายงานการวิจัย การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในการดำรงชีวิตของประชาชน: กรณีศึกษาชุมชนสหชุมชน โครงการเขตสายไหม.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.*

อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ. (2548). *สมรรถนะด้านการสื่อสารของสื่อบุคคลกับการระดมพลังการพัฒนา.
กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.*

อินสอน บัวเขียว. (2546). *สาระสำคัญการบริหารชุมชน. กรุงเทพฯ: พินาบสำนักพิมพ์.*

เอื้องทิพย์ เกตุกราย. (2551). *การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*

Drucker. P. F . (1979). *The effective executive.* New York: Harper and Row.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์นี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....
ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
.....

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถามสัมภาษณ์ (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณี ศึกษา ตำบลน้อทอง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นายวรพต คุณะมนี.....

รหัสประจำตัว 57710023.....

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba รุ่น.....38.....)

หมายเลขโทรศัพท์.....081-752-3711.....email.....Worapoth.Khuhamane@hotmai.com.....

อาจารย์ที่ปรึกษา คร.ทักษณา สง่าโยธิน.....

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงใน

ชีวิตประจำวันของประชาชน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ของประชาชน

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ..... *ว. วัชรพงศ์*

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

..... 11 / 11 / 59

.....

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณี ศึกษา ตำบลนอทอง อำเภอนอทอง จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นายวรงค์ อุหมะณี

รหัสประจำตัว 57710023

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba รุ่น.....38.....)

หมายเลขโทรศัพท์ 081-752-3711_email Worapoth.Khuhamanee@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ทักษิญา สง่าโยธิน

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

**แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)**

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ สมศักดิ์ / นพ.ดร.

ผู้รับทราบ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

๘ / ๖.๐. / ๕๙

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลบ่อทอง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นายวราพรค. ขุหมานะณี

รหัสประจำตัว 57710023

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba รุ่น.....38.....)

หมายเลขโทรศัพท์..... 081-752-3711. email..... Worapoth.Khuhamane@hotmai.com

อาจารย์ที่ปรึกษา คร. ทักษณา. สง่า โยธิน

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

มหาวิทยาลัยบูรพา
BURAPHA UNIVERSITY

แบบสอบถามที่สามารถใช้เป็น

ทำวิจัยในชั้นเรียน (วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ สมิทธิ คุ้มทอง

ผู้วิจัย/ผู้ทรงคุณวุฒิ
ร.อ. ๕๙

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประจักษ์ในแนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณี ศึกษา ตำบลบ่อทอง อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นายวราพรค. คุ้มทอง

รหัสประจำตัว 57710023

นิสิตหลักสูตร สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba รุ่น.....38.....)

หมายเลขโทรศัพท์ 081-252-3711 email Worapoth.Khuhamanee@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ทักษิณา สว่างโฮจิม

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประจักษ์ในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประจักษ์ในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

แบบสอบถามนี้มีสามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ณ.ชื่อ จ. สอนน์ เมธรัตน์

ผู้เข้าร่วม/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ ทววมถัมภ์พันธะระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน กรณีศึกษา ตำบลน้อยทอง อำเภอหนองจันทน์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ชื่อผู้วิจัย นายวราพรค. ขุขันธ์
รหัสประจำตัว 57710023
นิสิตหลักสูตร
 สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba รุ่น..... 38.....)
หมายเลขโทรศัพท์ 081-752-3711. email Worapoth.Khubanance@hotmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ทักษณา สง่าไวยิน

ข้อมูลเบื้องต้น
1 วัตถุประสงค์
 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

Plagiarism Checking Report

Created on Jun 4, 2016 at 22:54 PM

Print Report

Submission Information

ID	Submission Date	Submitted by	Organization	Filename	Status	Similarity Index
244636	Jun 4, 2016 at 22:54 PM	57710023@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่1.docx		

Match Overview

Show entries

Search:

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
1	การปฏิบัติงานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี	กัลยารัตน์ บัวบาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	4.05 %

Showing 1 to 1 of 1 entries

FirstPrevious1NextLast

Match Details

Text from Submitted Document

ความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปกันในตัวที่ตีพิมพ์การมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกที่นี้จะต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินงานทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่

Text from Source Document(s)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"เศรษฐกิจพอเพียง"เป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อศตวรรษที่ 21 ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ อดออม และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ถึงแนว

Plagiarism Checking Report

Created on Jun 4, 2016 at 22:56 PM

Print Report

Submission Information

ID	Submission Date	Submitted by	Organization	Filename	Status	Similarity Index
244638	Jun 4, 2016 at 22:56 PM	57710023@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่2.docx	Completed	9.67 %

Match Overview

Show entriesSearch:

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
1	ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทในการพัฒนาชุมชนของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา	บุญมี บัวรุ่ง	มหาวิทยาลัยบูรพา	2.18 %
2	STRATEGIES FOR DEVELOPING RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS BASED ON THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY, ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, STRATEGIES FOR DEVELOPING RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS BASED ON THE PHILOSOPHY OF	นายเอื้อบุญที่พึ่ง, Mr. UeaboonTeephung, นายเอื้อบุญที่พึ่ง, Mr. UeaboonTeephung	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.14 %
3	การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เพชรบุรี	ประทีป เมืองงาม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.29 %
4	การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี	กัลยารัตน์ บัวบาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.03 %

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
5	การพัฒนาแบบจำลองการส่งเสริมพลังงานชุมชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสำนักตะคร้อ อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา	จักรี ศรีพนม	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์	1.03 %
6	การศึกษาแนวทางในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง : บทเรียนจาก 40 หมู่บ้าน Study on sufficiency economy movement: Lessons learned from 40 selected villages	ธัญญา จิตต์สงวน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.01 %
7	ความคิดเห็นต่อการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของประชาชนบ้านหนองปรัง หมู่ 8 ตำบลบาง เดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี	สมชัย เขี่ยมอ่วม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.00 %

Showing 1 to 7 of 7 entries

FirstPrevious1NextLast

Match Details

Text from Submitted Document

พงศบุญญา นวัตกรรม 2554 หน้า 15 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการ

Text from Source Document(s)

จึงเป็นเศรษฐกิจที่มั่นคง 7 .มีความมั่นคงพอเพียงไม่ผันผวนอย่างรวดเร็วจนกระทั่งมนุษย์ไม่สามารถรับได้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548 : 6 - 7) ได้ทำความเข้าใจวิเคราะห์ถึงความพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงท่ามกลางกระแสแนวคิดทางเลือกต่างๆในการพัฒนาสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประเทศในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิธีการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้าง

Text from Submitted Document

เปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับ

รับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี รัฐพงศ์ บุญญาวิวัตร์ 2554 หน้า 17 หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงคือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทโดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบและคุณธรรมประกอบกรวางแผนการตัดสินใจและการกระทำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลัก

Text from Source Document(s)

พื้นฐาน 25 จิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้

มาโดยตลอด นานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนวันเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับ

จากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี จึงจะเห็นได้ว่าโดยประมวลความหมายของการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงคือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทโดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจนการใช้ความรู้ความ

Text from Submitted Document

พิจารณาอยู่ 5 ส่วนดังนี้ 1 กรอบแนวคิดเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤตเพื่อ ความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา 2 คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติ

บนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน 3 คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อมๆกันดังนี้ ความพอประมาณหมายถึงความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจาก

Text from Source Document(s)

รอบคอบและคุณธรรมประกอบ การวางแผนการตัดสินใจและการกระทำโดยมีประเด็นหลักที่สำคัญในการสร้างดุลยภาพแห่งการพัฒนาประเทศตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงคือการสร้างกระบวนการพัฒนาบนความสมดุลของภูมิสังคมของประเทศโดยรวมและของแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันจากความสมดุลของทุนหลัก

แห่งชาติ(2549 : 61 - 62)กล่าวว่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักการพิจารณา 5 ส่วนดังนี้ PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com 13 (1)กรอบแนวคิดเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืนของการพัฒนา (2)คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาเป็นขั้นตอน (3)คำนิยามความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อมๆกัน ดังนี้-ความพอประมาณหมายถึงความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ- ความมีเหตุผล หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

.คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน 3 .คำนิยามความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อมๆกันดังนี้ความพอประมาณหมายถึงความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเองหมายถึงการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล 12 4 .เงื่อนไขการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆให้อยู่ในระดับ

Text from Submitted Document

อย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ เงื่อนไขคุณธรรมที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต 5 แนวทางปฏิบัติผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน

คือ 1 การสร้างความเข้มแข็ง **empowerment** คือการเพิ่มขีดความสามารถในการเลือกทางและทางเลือกให้ผู้คนได้เป็นอิสระจากความหวาดกลัวที่พวกเขาขาดแคลนและให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิต 2 ความร่วมมือ **co operation** ผู้คนสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน 3 ความเท่าเทียม **equity** คนมีโอกาสดำรงชีพทางการศึกษา การดูแลสุขภาพ การจัดการชีวิต ทรัพยากรชุมชนของตนเอง 4 ความยั่งยืน **sustainability**

Text from Source Document(s)

พอเพียงนั้นต้องอาศัยทั้งความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ เงื่อนไขความรู้ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องอย่างรอบ

กับวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ 2 .เงื่อนไขคุณธรรมที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความพากเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) 1.2 ศึกษาบริบทมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาวิทาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพ.ศ. 2547 โดยมีภารกิจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ

เฉพาะของบุคคล เช่นทักษะความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าหาญ คุณธรรม ต่างๆ บารมีสติปัญญา การค้นคิดประดิษฐ์ความสามารถเฉพาะตัวในการทำงาน ความเป็นผู้นำ เหล่านี้เป็นอะไรที่มีค่าจะถ่ายทอดไปสู่คนอื่นโดยตรงไม่ได้ ถ้าหากถ่ายทอดได้เป็นรูปธรรม อาจเรียกว่าทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) หรือทุนความรู้ (Knowledge Capital) ซึ่งก่อให้เกิดผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมต่างๆ กลายเป็น "เชื้อ" แบรนต์" กลายเป็นทุนทางวัฒนธรรมและทุนหรือมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทุนทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับบุคคล อาจเรียกโดยรวมว่าทุนมนุษย์ (Human Capital) 28 การพัฒนามนุษย์มีอยู่ 5 ลักษณะคือ 1 .การสร้าง ความเข้มแข็ง (empowerment) คือการเพิ่มขีดความสามารถในการเลือกทางและทางเลือกให้ผู้คนได้เป็นอิสระจากความหวาดกลัวที่พวกเขาขาดแคลนและให้พวกเขามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขา 2 .ความร่วมมือ (co-

Text from Submitted Document

ช่วยให้ดำเนินกิจกรรมชุมชนไปในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของชุมชน และยังเป็นการรักษารักษาองค์ประกอบของชุมชนให้คงอยู่อีกด้วย องค์ประกอบของชุมชนมีอยู่ 5 ประการดังนี้(อมรรัตน์ทิพย์เลิศ, 2548 หน้า 14) 1.ด้านศักยภาพได้แก่พื้นที่สาธารณสมบัติซึ่งเป็นสิ่งที่สมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกันใช้ร่วมกันและต้องช่วยกันบริหารจัดการให้คงอยู่ 2.ด้านเศรษฐกิจได้แก่การปกป้องผลประโยชน์ร่วมกัน 3.ด้านการเมืองได้แก่การ จัดระบบการปกครองตนเองภายในกลุ่มรวมถึงการจัดการป้องกัน

และแก้ไขความขัดแย้งภายในกลุ่ม 4.ด้านสังคมได้แก่การยึดถือคุณค่า ขนบธรรมเนียมประเพณีร่วมกันและการมีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน 5.ด้านประวัติศาสตร์ได้แก่ประวัติการตั้งถิ่นฐานและเชื้อชาติจากนิยาม ความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ว่าการ บริหารเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งแสดงถึงสัมพันธ์ภาพและกิจกรรมภายใน องค์กรหรือเป็นเครื่องมือในการทำงานขององค์กรกับชุมชนที่มีทิศทางและ เป้าหมายร่วมกันโดยเป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งซึ่งผู้นำในฐานะผู้ปกครองหรือ หัวหน้ากลุ่มควรดำเนิน

Text from Source Document(s)

operation) ผู้คนสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน 3 .ความเท่าเทียม(equity)คนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรการศึกษาการดูแลสุขภาพการ จัดการ

ที่ดำเนินไปอย่างเหมาะสมจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาแก้ไข ปัญหาและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน(อินสอนบัวเขียว, 2546 ,หน้า 45)ในการบริหารจัดการชุมชนดังกล่าวนอกจากจะช่วยให้ ดำเนินกิจกรรมชุมชนไปในทิศทางตรงกับความต้องการของชุมชนแล้ว ยังเห็นการรักษารักษาองค์ประกอบของชุมชนให้คงอยู่อีกด้วย องค์ประกอบของชุมชนมีอยู่ 5 ประการดังนี้(อมรรัตน์ทิพย์เลิศ, 2548 ,หน้า 14) 1 .ด้านศักยภาพได้แก่พื้นที่สาธารณสมบัติซึ่งเป็นสิ่งที่ สมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกันใช้ร่วมกันและต้องช่วยกันบริหาร จัดการให้คงอยู่ 2 .ด้านเศรษฐกิจได้แก่การปกป้องผลประโยชน์ร่วมกัน 3 .ด้านการเมืองได้แก่การจัดระบบการปกครองตนเองภายในกลุ่ม รวมถึงการจัดการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งภายในกลุ่ม 4 .ด้าน สังคมได้แก่การยึดถือคุณค่าขนบธรรมเนียมประเพณีร่วมกันและการมี ทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน 5 .ด้านประวัติศาสตร์ได้แก่ประวัติการตั้ง ถิ่นฐานและเชื้อชาติจากนิยามความหมายของการบริหารจัดการที่ นักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ว่า"การบริหารเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่ง แสดงถึงสัมพันธ์ภาพและกิจกรรมภายในองค์กรหรือเป็นเครื่องมือใน การทำงานขององค์กรกับชุมชนที่มีทิศทางและเป้าหมายร่วมกันโดย เป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งซึ่งผู้นำใน 11 ฐานะผู้

ซึ่งเป็นสิ่งที่สมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกันใช้ร่วมกันและต้อง ช่วยกันบริหารจัดการให้คงอยู่ 2 .ด้านเศรษฐกิจได้แก่การปกป้อง ผลประโยชน์ร่วมกัน 3 .ด้านการเมืองได้แก่การปกครองตนเองภายในกลุ่มรวมถึงการจัดการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง ภายในกลุ่ม 4 .ด้านสังคมได้แก่การยึดถือคุณค่าขนบธรรมเนียม ประเพณีร่วมกันและการมีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน 5 .ด้าน ประวัติศาสตร์ได้แก่ประวัติการตั้งถิ่นฐานและเชื้อชาติจากนิยาม ความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการหลายท่านได้ระบุไว้ว่า" การบริหารเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งแสดงถึงสัมพันธ์ภาพและกิจกรรม ภายในองค์กรหรือเป็นเครื่องมือในการทำงานขององค์กรกับชุมชนที่มี ทิศทางและเป้าหมายร่วมกันโดยเป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งซึ่งผู้นำใน 11 ฐานะผู้ปกครองหรือหัวหน้ากลุ่มควรดำเนินการ"พงษ์สันต์คุ้มสะอาด(

Text from Submitted Document**Text from Source Document(s)**

2542 , หน้า 46)นิยาม"การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคมขององค์กรที่แสดงถึงการสนับสนุนช่วยเหลือและขอบเขตของการบริหารสามารถพิจารณาได้จากอำนาจการตัดสินใจนโยบายและผู้นำที่มีประสิทธิภาพซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเห็นได้จากการดำเนินงานที่เป็นอยู่ประจำวันเช่นการบันทึกระบบบัญชีและการจัดระบบบริการ"ขณะที่อินสอนบัวเขียว(2546 , หน้า 45)ได้นิยามว่า"การบริหารงานชุมชนคืองาน

 Plagiarism Checking Report

Created on Jun 4, 2016 at 22:56 PM

Print Report

Submission Information

ID	Submission Date	Submitted by	Organization	Filename	Status	Similarity Index
244639	Jun 4, 2016 at 22:56 PM	57710023@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่3.docx	Completed	0.00 %

*Match Overview*Show entriesSearch:

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

No data available in table

Showing 0 to 0 of 0 entries

FirstPreviousNextLast

*Match Details***Text from Submitted Document****Text from Source Document(s)**

 Plagiarism Checking Report

Created on Jun 5, 2016 at 00:22 AM

Print Report

Submission Information

ID	Submission Date	Submitted by	Organization	Filename	Status	Similarity Index
244688	Jun 5, 2016 at 00:22 AM	57710023@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่4.doc	Completed	0.00 %

*Match Overview*Show entriesSearch:

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index

No data available in table

Showing 0 to 0 of 0 entries

FirstPreviousNextLast

*Match Details***Text from Submitted Document****Text from Source Document(s)**

Plagiarism Checking Report

Created on Jun 5, 2016 at 00:22 AM

Print Report

Submission Information

ID	Submission Date	Submitted by	Organization	Filename	Status	Similarity Index
244689	Jun 5, 2016 at 00:22 AM	57710023@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่5.docx	Completed	4.62 %

Match Overview

Show entriesSearch:

No.	Title	Author(s)	Source	Similarity Index
1	ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการบริหารจัดการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี	นิตยรัตน์ ใจอาษา	มหาวิทยาลัยบูรพา	2.56 %
2	การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตวิทยา จันทรีแดง จังหวัดภาคกลางตอนบน	วิทยา จันทรีแดง	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	2.06 %

Showing 1 to 2 of 2 entries

FirstPrevious1NextLast

Match Details

Text from Submitted Document

Text from Source Document(s)

5 ท่านมีความคิดเห็นตรงกันว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์ต่อ (Tripartite Participations) ประกอบด้วยองค์กรภายในชุมชนองค์กรการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ภาครัฐและองค์กรภาคีสันับสนุน5.3.1แนวทางการบริหารจัดการชุมชน 1

Text from Submitted Document

และการบริหารจัดการชุมชนเป็นแนวทางที่เน้นการปรับตัวและการรับกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชนจะทำให้ชุมชนสามารถมีภูมิคุ้มกันและพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านมีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมสามารถเฝ้าระวังปัญหาและจัดการปัญหาอุปสรรคได้อย่างมีส่วนร่วมมีข้อตกลงร่วมกันในชุมชนและเรียนรู้ใน

บริหารงานผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผนการจัดองค์การการงานและการควบคุมซึ่งผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการนำแผนงานที่กำหนดไว้แล้วไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากรขององค์กรซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Drucker 1982 ได้กล่าวว่าการบริหารจัดการชุมชนเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายของชุมชนหรือท้องถิ่นโดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการคือการวางแผนการจัดองค์การสั่งการและการควบคุมซึ่งกระบวนการดังกล่าวผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลที่

Text from Source Document(s)

)ด้านการฟื้นฟูชุมชนเป็นแนวทางที่จะทำให้ชุมชนได้หันกลับมาทบทวนวิถีการดำรงชีวิตภูมิหลังทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาของชุมชนและทรัพยากรที่อยู่ในชุมชนโดยยุทธศาสตร์การฟื้นฟูชุมชนมีลักษณะดังนี้ 1)การสร้างแนวร่วมการพัฒนาจากทุกภาคส่วนในการฟื้นฟูชุมชน 2)การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาและศักยภาพของชุมชน 3)การบูรณาการแผนชีวิตแผนชุมชนและแผนพัฒนาท้องถิ่น 4)การสืบค้นและพัฒนาศักยภาพแกนนำการเปลี่ยนแปลงในชุมชนทั้งแกนนำที่เป็นทางการและแกนนำตามธรรมชาติ 2)ด้านการปรับตัวของชุมชนเป็นแนวทางที่เน้นการปรับตัวและการรับกับการเปลี่ยนแปลงของชุมชนจะทำให้ชุมชนสามารถมีภูมิคุ้มกันและพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านมีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมสามารถเฝ้าระวังปัญหาและจัดการปัญหาอุปสรรคได้อย่างมีส่วนร่วมมีข้อตกลงร่วมกันในชุมชนและเรียนรู้ในการแก้ปัญหาพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ 255 แก่ปัญหาเริ่มแก้ปัญหาจากจุดที่เล็กที่สุดและหาตามลำดับขั้นตอน

และภาคเอกชนภายในเขตจังหวัดและภายนอกเขตจังหวัดซึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเพื่อให้การบริหารงานนั้นบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อองค์กรอย่างแท้จริงด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรีได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า"เมืองน่าอยู่สังคมเข้มแข็งเศรษฐกิจยั่งยืนโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรีได้มีการกำหนดกรอบโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงานเพื่อรองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้สามารถแก้ไขปัญหาขององค์กรในภาพรวมให้มีศักยภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานผู้บริหารมีหน้าที่ใน 91การวางแผนการจัดองค์การการงานและการควบคุมซึ่งผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการนำแผนงานที่กำหนดไว้แล้วไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากรขององค์กรซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์สารัตนะ(2545)ได้กล่าวว่าการบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการคือการวางแผนการจัดองค์การการงานและการควบคุมซึ่งกระบวนการดังกล่าวผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมกา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ วรพต ภูหมณี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

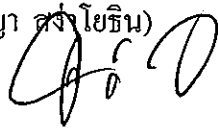
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ทักษญา สง่าโยธิน)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

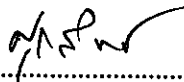
.....
..... ประธาน

(ดร.ทักษญา สง่าโยธิน)

..... กรรมการ

(ดร.สาธิต ปิติวรา)

..... กรรมการ

(ดร.ศุภสิทธิ์ เลิศบัวสิน)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559